

1967 மார்ச் 28]

(5) கவர்னர் பேருரையின் மீது விவாதம்.
—தொடர்ச்சி.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர்: அடுத்த அலுவல், கவர்னர் உரைமீது விவாதம் தொடர்ந்து நடைபெறும். அதற்கு முன்னால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எம். எஸ். மணி அவர்களின் நன்றி உரைக்குப் பல திருத்தத் தீர்மானங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த திருத்தத் தீர்மானங்களை (Amendments) மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் படித்து, அவைமுன் வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். முதலில், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோ. மு. நல்லசாமி தன்னுடைய திருத்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிவார்.

THIRU T. M. NALLASAMY: Sir, I move—

Add at the end, the following:—

'but regret to note—

(1) that no reference has been made to the abolition of Basic Land Revenue from the next fasli;

(2) that no reference has been made to any scheme for provision of Free Education at University level;

(3) that no concrete measures have been formulated for bringing down the price level as promised; and

(4) that no positive steps have been outlined for solving the Food problem, particularly to reduce the prices of food grains and improve the supplies of food grains to the people.'

THIRU K. VINAYAKAM: Sir, I second the amendment.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: தலைவர் அவர்களே, இறுதியில் கீழ்க் காணும் சொற்றொடர்களை இணைக்கவும்:—

'இருப்பினும், இந்தப் பேருரையில் உணவுப் பிரச்சினையும், விலைவாசி உயர்வுப் பிரச்சினையும் நீண்டகொழு இடம் பெற்றிருந்த போதிலும் கூறப்பட்டுள்ள காரணங்களும், பரிகாரங்களும், பழைய கொள்கைகளிலிருந்து தீவிர மாறுதல் இல்லை என்று எடுத்துக் காட்டுகிறது.

பதுக்கலையும், கொள்ளை லாபத்தையும் தடுத்து விலைவாசியைக் குறைக்க மனித சமுதாயம் அறிந்துள்ள ஒரே வழியான, உணவு தானிய மொத்த வியாபாரத்தை அரசினர் ஏற்று நடத்த வேண்டிய அவசியம்பற்றி குறிப்பிடத் தவறியது வருந்துதற்குரியது.'

திரு. கோ. அழகர்சாமி: தலைவர் அவர்களே, நான் இந்த திருத்தத் தீர்மானத்தை வழிமொழிகிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: தலைவர் அவர்களே, இறுதியில் கீழ்க் காணும் சொற்றொடர்களை இணைக்கவும்.

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [1967 மார்ச் 28]

‘விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக உழவர்களுக்கு ஊக்கமளிக்க தீவிரமான திட்டங்கள் அவசியமாகையால், நில உச்ச வரம்பு சட்டம் நபருக்கு 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று இருப்பதை குடும்பத்திற்கு 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று திருத்த வேண்டிய அவசியம் பற்றியும்;

சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டம், நியாய வரரச் சட்டம் ஆகியவற்றிலுள்ள குறைபாடுகளைப் போக்குவதுபற்றியும்;

சாகுபடியாளருக்கு குத்தகை பாக்கியைத் தள்ளுபடி செய்வது பற்றியும்;

விவசாயிகளுக்குக் கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டிய அவசியம் பற்றியும்;

குடியிருப்பு மனை பாதுகாப்புச் சட்டத்தை நீடித்து, குடியிருப்பு மனையை விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு சோந்த மாக்க சட்டத்தைத் திருத்துவது பற்றியும்,

குறிப்பிடத் தவறியது வருந்துதற்குரியது.’

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, நான் இந்த திருத்தத் தீர்மானத்தை வழிமொழிகிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, இறுதியில் கீழ்க் கானும் சொற்றொடர்களை இணைக்கவும் :

‘இருப்பினும் நடமாட மாநிலத்தில் பஞ்சாலைகளில் நிலளி வரும், ஆள் குறைப்பு, வேலையின்மை, சம்பள வெட்டு போன்ற கொடுமைகளினால் தொழிலாளர்கள் அனுபவிக்கும் கஷ்டங்களைப்பற்றியும்,

கைத்தறித் தொழிலில் ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடியின் காரணமாக நெசவாளர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள கஷ்டங்களைப்பற்றியும்,

கவர்னர் உரையில் குறிப்பிடாதது வருந்துதற்குரியது.’

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, நான் இந்த திருத்தத் தீர்மானத்தை வழிமொழிகிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, இறுதியில் கீழ்க் கானும் சொற்றொடர்களை இணைக்கவும் :

‘இருப்பினும் நிலவரி ரத்து சம்பந்தமாகத் தெளிவாகக் குறிப்பிடாமலும், நிலமற்ற விவசாயிகள் அனைவருக்கும் மனைக் கட்டுகள் வழங்குவதுபற்றிக் குறிப்பிடாமலும், கள்ள மார்க்கெட், கொள்ளை லாபம், பதுக்கல், கள்ளக் கடத்தல் போன்ற சமூக விரோத சக்திகளை ஒழிக்க என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்பதைக் குறிப்பிடாமலும் விட்டது வருந்தத் தக்கது.

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியம் : இந்தத் திருத்தத் தீர்மானத்தை வழிமொழிகிறேன்.

1967. மார்ச் 28]

* திரு. பி. வேலுசாமி : தலைவர் அவர்களே, இறுதியில் கீழ்க் காணும் சொற்றொடர்களை இணைக்கவும் :

‘இருப்பினும், பஞ்சாலைகளிலும், இஞ்சினியரிங் தொழிற்சாலைகளிலும் வேலை செய்து கொண்டிருந்த தொழிலாளர்கள், தொழிற்சாலைகளை முடியாத முலம் வேலையற்றிருக்கும் நிலைமையை மாற்ற என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைக் குறிப்பிடத் தவறியது வருந்தத்தக்கது.’

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த திருத்தத் தீர்மானத்தை நான் வழிமொழிகிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுரேந்திரன் தன்னுடைய இடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய திருத்தத் தீர்மானம் கைவிடப்படுகிறது என்று தெரிவிக்கிறேன். இப்பொழுது விவாதம் தொடர்ந்து நடைபெறும். முதலில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பொன்னம்பலம் தொடர்ந்து பேசுவார்கள்.

* புலவர் பொ. பொன்னம்பலம் : பெருமதிப்பிற்குரிய சட்டமன்ற தலைவர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய ஆளுநர் உரையின் மீது என் உரையைத் தொடர்ந்து ஆற்றத் தாங்கள் கொடுத்திருக்கும் வாய்ப்பிற்கு நன்றிகலந்த வணக்கத்தை உரித்தாக்கிக் கொண்டு, ஒரு சில கருத்துக்களை இந்த அவைமுன் வைத்து முடிக்கிறேன். நேற்று நான் குறிப்பிட்டபடி, படித்த மேதையாம் அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் தலைமையில், புதிதாக இந்த அமைச்சரவை அமைந்திருப்பது பொருத்தமானது என்பதும், வேளாண்மைக்கு உரிய கருவிகளை அமைக்கும் வழியில் மானியம் கொடுத்தால் நல்ல உணவு உற்பத்தியினைப் பெருக்க முடியும் என்பதும் அமையும். அடுத்து, சல்லித் துறையில் ஆசிரியர்களுக்கு நல்ல மதிப்பு இருக்க வேண்டும் என்றும் குறித்தேன். அதைத் தொடர்ந்து ஒரு சிலவற்றைக் குறிப்பிட முற்படுகிறேன்.

வேளாண்மைத் துறையிலே நானும் இன்னும் சில கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். இன்றைக்கு உழவர் பெருங்குடியினங்கள் நிலையைப் பார்க்கும்போது, முன்பு இருந்த அரசாங்கம் அவர்கள் மீது கடன் பளுவைச் சுமத்தி வைத்திருக்கிறது. இன்றைக்குப் புதிதாக அமைந்திருக்கும் அரசு அவற்றைத் தளர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஆறேகால் விழுக்காடு என்று நினைக்கிறேன், அந்த வட்டி விகிதத்தில், அரசாங்கம் கடன்கள் கொடுத்து இருக்கிறது. வேளாளப் பெருங்குடியினங்களின் தலையில் தங்கும் நிலையில் இப்படிக்கடன்களைச் சுமத்தியிருக்கும் காரணத்தால், அந்த கடன் தொல்லைகளிலிருந்து விடுபடும் நிலையில் அந்தப் பளுவைத் தளர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, வேளாண்மைத் துறைக்கு உரிய நிலையில், வேளாண்மை முன்னேற்றத்திற்கு உரிய வகையில் மானியங்கள் வழங்கப்பட்டு, செயற்பட வேண்டும் என்று சொல்லும்போது,

[புலவர் பொ. பொன்னம்பலம்] [1967 மார்ச் 28]

அந்தத் தொகையை எப்படி 80 கட்ட முடியும் என்கிற எண்ணம் வரும். நான் ஒரு முறையை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். அரசாங்க ஆணை, 2,460 என்று நினைக்கிறேன், அந்த ஆணைப்படி கோழிகளுக்கெல்லாம் மாஸிகைகள் கட்டிக் கொடுத்து, கோழி வளர்ப்பு செய்பவர்களுக்கு குடிசைகளைக் கட்டிக் கொடுத்து நிறைய தொகை வினாடித்திருக்கிறார்கள். அதேபோல, மீன் தொட்டிகள் என்றும், இன்னும் மற்றைய திட்டங்கள் அமைத்திருக்கும் வகையிலும் செலவுகள் எல்லாவற்றையும் பார்த்தால், அவை வெகுவாக வின் செலவுகளாக இருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கிறோம். அப்படி வீணாகக் கூடிய தொகைகளை நிறுத்தி உழவர் பேருங்குடி மக்களுக்கு அவசியமாக வேண்டிய பல நன்மைகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அந்த நிலையிலே பார்க்கின்றபோது, ஆசிரியர்களைக் குறித்து இங்கே சில கருத்துக்களை எடுத்துச்சொல்ல நான் விரும்புகிறேன். பொதுவாக, நேற்றையதினம் தமிழாசிரியர்களைப்பற்றி நான் குறிப்பிட்ட நேரத்தில், இடையிலே அந்த உரை நின்றவிட்டது. அந்த வகையிலே பார்த்தால், தமிழ் ஆசிரியர்களைப்பற்றிய சட்ட திட்டங்களை உணராத நிலை, மதில் மேல் பூனை போன்று அமைந்த நிலை இந்தச் சட்டப் புத்தகங்களில் காணப்படுகின்றது. எனவே, அதற்குத் தெளிவான விளக்கம் இருக்க வேண்டும். முதல் நிலை என்றும், இரண்டாம் நிலை என்றும் தமிழாசிரியர்களைப் பகுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். முதல் நிலைத் தகுதி பெற்றவர்கள் இரண்டாவது நிலையில் பணியாற்றக்கூடிய இழிநிலை இந்தத் தமிழகத்தில் இருக்கிறது. எனவே, அந்த நிலையை மாற்றக்கூடிய வகையில், இரண்டு நிலைகளையும் ஒரே நிலையாக ஆக்கிவிட வேண்டும்; முதல் நிலையாகவே ஆக்கிவிட வேண்டும். அதற்கு இந்தப் புதிய அமைச்சரவை ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களுடைய நிலையைப் பார்க்கின்ற போது, அவர்களை ஊராட்சி ஒன்றிப்பிலே இணைத்து வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த ஊராட்சி ஒன்றிப்பிலே இணைத்து வைத்திருக்கிற காரணத்தினால், எத்தனையோ தொல்லைகளை அனுபவிக்க வேண்டிய நிலை அவர்களுக்கு இருக்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றிப்பிலிருந்து அந்தத் துறையினை விலக்கி, அதற்குத் தனிக் கழகம் அமைத்துக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும், கல்வி வளர்ச்சிக்கு ஏற்றதாக இருக்கும், ஆசிரியர்களுடைய தகுதி உயர்வதற்கேற்ற வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று விரும்பி வேண்டி நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். ஆசிரியர்களுக்கு உரிய நிலையில் நல்ல வீட்டு வசதிகளை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும், இலவச மருத்துவ வசதிகளை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று விரும்பி வேண்டி நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்து, தொழிலாளர் பேருமக்களுக்கு உரிய நிலையில் ஒரு சில கருத்துக்களை நான் முன்னே படைக்க விழைகிறேன். அந்த வகையிலே பார்த்தால், ஆலைத் தொழிலாளர்கள் இருக்கக்கூடிய நிலையில் உள்ள சட்டத்தை மாற்றியமைத்தால் நன்றாக இருக்கும்.

1967 மார்ச் 28]

[புலவர் பொ. பொன்னம்பலம்]

அவ்வாறு மாற்றியமைப்பதற்கான வழிவகையை இந்தப் புதிய அமைச்சரவை எடுத்துக்கொண்டால் நன்றாக இருக்கும் என்று நான் எண்ணுகின்றேன்; அவ்வாறு எடுத்துக்கொள்ளும் என்ற நம்பிக்கையும் இருக்கிறது. பொதுவாக, ஆலைத் தொழிலாளர்களையோ அல்லது கம்பெனிகளில் வேலை பார்க்கக்கூடிய தொழிலாளர்களையோ எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால், முதலாளிகளுடைய பணமும் தொழிலாளர்களுடைய உழைப்பும் சேர்ந்து மிச்சம் உண்டாகிறது என்ற நிலையை உணர்கின்றோம். அந்த மிச்சத்தில் தொழிலாளர்களுக்கும் பங்கு உண்டு, முதலாளிகளுக்கும் பங்கு உண்டு என்ற நிலை இருக்கிறது. அதனை இப்பொழுது 'போனஸ்' என்ற நிலையிலே வழங்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதற்கு வரையறை அமைக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். முதலாளிகளுக்கு எப்படி மிச்சத்திலே பங்கு இருக்கிறதோ அதைப் போலவே, தொழிலாளர்களுக்கும் அந்த மிச்சத்திலே பங்கு இருக்க வேண்டும். அந்தப் பங்கினை வரையறைப்படுத்தி அமைப்பதற்குச் சட்டத்தில் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்ற அந்தக் கருத்தினையும் நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எனவே, இந்த வகைகளிலே ஆலைத் தொழிலாளர்களுக்கும் மற்ற கம்பெனிகளில் பணியாற்றக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கும் மிச்சத்தில் பங்கு இருக்கும் வகையில் சட்டத்திலே உரிய மாறுதலை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

அடுத்து, கைத்தறித் தொழிலாளர்களுடைய நிலையை எடுத்துக் கொண்டால், இந்தத் தமிழகத்தில் அவர்களுடைய நிலை நல்ல முறையில் சீர்பட வேண்டும். அவர்களுக்கு என்றுத் தனித் தனிப் பகுதியை ஒதுக்கிவிடலாம் என்று மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்த அளவோடு மட்டும் நில்லாமல், அவர்களுக்கும் மானியம் வழங்கக் கூடிய நிலை இருக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு என்று தனித் தொகையை ஒதுக்கி, அவர்களுடைய வாழ்க்கை வசதிகளுக்கேற்ப அவர்களுக்கு வழங்க வேண்டிய அந்த நிலையும் அமைய வேண்டும் என்று நான் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதற்கும் புதிய அமைச்சரவை ஆவன செய்யும் என்று நம்பிக்கை எல்லோருக்கும் உண்டு. இந்த வகையிலே பார்க்கின்றபோது, தொழிலாளர் பெருமக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயருவதற்கு இந்த அமைச்சரவை நல்ல முறையில் பயன்பட வேண்டும், நல்ல சட்ட திட்டங்களை வகுக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்து, வேளாண்மைத் துறையை எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கின்ற அந்த நிலையில்,

“உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே
உண்டி முதற்றே உணவின் பிண்டம்
உணவெனப் படுவது நிலத்தோடு நீரே
நீரும் நிலனும் புணரியோர் ஈண்டு
உடம்பும் உயிரும் படைத்திசினோரே”

[புலவர் பொ. பொன்னம்பலம்] [1967 மார்ச் 28]

என்று சொல்லுவார்கள். அந்த வகையில், நீரையும் நிலத்தையும் ஒன்றாக இணைத்தவர்கள் உடம்பையும் உயிரையும் ஒன்றாக இணைத்தவர்கள் ஆவர். இந்தக் கருத்தை உணர்ந்தவர்கள்தாம் இன்றைய அமைச்சரவையில் இருக்கக் கூடியவர்கள். அந்த வகையில் நீரையும் நிலத்தையும் இணைக்கின்றபோது, ஆட்சி நிலையும் செம்மையாக இருக்கவேண்டும் என்ற கருத்தும் உணர்ந்தப்படுகிறது. முன்னால் ஆண்ட அருமை காங்கிரஸ் அமைச்சரவையினரும், காங்கிரஸ் நண்பர்கள் அத்துனை பேரும் அந்தக் கருத்தை மறந்துவிட்டிருந்தார்கள்; அதனாலேயே தேர்தலில் அவர்கள் வர முடியாத நிலை ஏற்பட்டது என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

“நெல்லும் உயிரன்று நீரும் உயிரன்று
மண்ணன் உயிர்த்தே மலர்தலை உலகம்”

என்ற கருத்தும் சொல்லப்படுகிறது. நெல் விளைச்சல் நன்றாக இருந்தாலும், நீர் வளம் நன்றாக இருந்தாலும், இந்த நாட்டு மக்களுடைய நிலையை உயர்த்திவிட முடியாது; நாட்டை ஆளுகின்றவர்களும் நேரிய நிலையில் இருக்க வேண்டும். நாட்டிலுள்ள ஆட்சி செம்மையாகவும், நேரிய நிலையிலும் இருந்தால் தான், நெல் வளமும் நீர் வளமும் பெருகி, இந்த நாட்டு மக்களுடைய வாழ்க்கை வசதிகளும் வாய்ப்புக்களும் செம்மையான வகையில் அமைய முடியும் என்ற அந்தக் கருத்தை உணராத காரணத்தால்தான், சென்ற தேர்தலில் காங்கிரஸ் கட்சி தோல்வியுற்றது என்பதை இந்த இடத்தில் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். எனவே, அந்த வகையில், புதிதாக வந்திருக்கக் கூடிய நமது அமைச்சரவை இந்தச் செம்மையான வழிவகைகளைக் கையாண்டு, நேரிய முறைகளைக் கையாண்டு, வேளாண்மைத் துறையில் முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தி, மக்களுக்கு ஏற்ற வாய்ப்புக்களும் வசதிகளும் தேடித்தந்து, கல்வித் துறையிலும் நல்ல ஆக்கம் கொடுத்து, தொழிலாளர் பெருமக்களுக்கும் நல்ல வசதியும் வாய்ப்புக்களும் தேடிக்கொடுத்து, இந்த நாட்டு மக்களை முன்னேறச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

என்னுடைய திருமயம் தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால், ஏரிகளை அங்கே ‘கண்மாய்கள்’ என்று சொல்லுவார்கள். அந்தக் கண்மாய்களுக்கு மதகுகள் அமைக்கப்படாத நிலை இருக்கிறது. ஏம்பல் பகுதியிலும், இரும்பா நாட்டுப் பகுதியிலும் உள்ள அந்தக் கண்மாய்களுக்கு மதகுகள் இல்லை. இந்த நிலையில், கரைகளை வெட்டித் தண்ணீர் பாய்ச்சிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அவல நிலை மாறுவதற்கு, அந்தப் பக்கத்தில் இருக்கும் கண்மாய்களுக்கு மதகுகள் அமைத்துத் தருவதற்கு அது சம்பந்தமான அமைச்சரவர்கள் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

‘அடுத்து, இன்றைய நிலையில் கொள்முதலைப் பற்றியும் மதிப்பிற் குரிய உறுப்பினர்களெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதைப்

1967 மார்ச் 28] [புலவர் பொ. பொன்னம்பலம்]

பற்றியும் நான் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கொள்முதல் என்று சொல்லுகிறபோது, இன்றைய நிலையில் எத்தனையோ சிக்கலை உருவாக்கக்கூடிய சூழல் இருந்தாலும், பழைய அமைச்சரவையினால் பயிற்றுவிக்கப்பட்ட, பழைய ஆட்சியினரால் பயிற்றுவிக்கப்பட்ட காவல் துறையினர் இந்த அமைச்சரவையின் கீழுள்ள ஆட்சியிலும் இருக்கிறார்கள். அந்தக் காவல் துறையினரைச் சார்ந்த ஒரு சிலரால் சில தகாத நிகழ்ச்சிகள் நடந்திருக்கக் கூடுமோ என்னவோ. எங்காவது அப்படிப் பழைய ஆட்சியினரால் பயிற்றுவிக்கப்பட்டவர்கள் இருந்தாலும், இந்தப் புதிய ஆட்சியினர் வந்திருக்கிற இந்த நேரத்தில், அவர்கள் தங்களுடைய பழக்கத்தை மாற்றிக்கொள்ளவேண்டும். அவர்களுடைய பழைய பழக்கத்தை மாற்றிக்கொண்டு, உரிய வழியில், நேரிய வழியில் கொள்முதலைச் செய்ய வேண்டும். அவ்வாறு செய்வதற்கு இந்த அரசினர் ஆவன செய்யவேண்டும் என்று நான் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

இந்த வகையிலே பார்க்கின்றபோது,

“பாலுடனே தேன்கலந்த பான்மை போல
பயின்றிணையும் நல்வாழ்க்கை படியத் தூண்டி
தூலுடனே கலந்துவரும் நயத்தைப் போல
துண்ணறிவுப் பெருந்தகையார் கருத்துச் சூழ
வேலுடனே எதிர்நின்றான் வேண்டல் போல
விரும்பாத நிலையென்றும் வினாயா வண்ணம்
ஆலுடனே விழுதிருங்கி அமைதல் போல
அறிவாக்கப் பணிபுரியும் அமைச்சர் மன்றம்”

என்றபடி இந்த அமைச்சரவை அறிவாக்கப் பணிபுரியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. எல்லோருக்கும் இருக்கிறது என்று கூறி, இந்த வகைகளில் இந்த அமைச்சரவை நல்ல முறையில் பணியாற்றவேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு, எனக்கு ஆளுநர் அவர்களின் உரை மீது பேச வாய்ப்பு அளித்த பெருமைக்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியறிதலைத் தெரிவித்து அமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு. க. ரா. நல்லசிவம்: மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, “ஓராயிரம் ஆண்டு ஓய்ந்து கிடந்த பின்னர் வராது வந்துதித்த மாமணியைத் தோற்போமோ” என்று பாரதி பாடினார். அரும் பாடுபட்டு நாட்டுக்கு விடுதலையைப் பெற்ற இருபது ஆண்டு களுக்குப் பின்னால் நல்லதொரு ஆட்சி கிடைக்குமா என்று எங்கிக் கிடந்த மக்களுக்கு ஆறுதல் கொடுக்கக்கூடிய முறையில் ஒரு புதிய ஆட்சி தமிழகத்தில் வந்திருக்கிறது. அதுவும், சமூகத் திண்டைய அடித் தளத்தில் இருக்கக்கூடிய பெருவாரியான பேர்கள் இங்கே சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களாகவும், அமைச்சர்களாகவும், இருப்பதைப் பார்க்கும்போது, உண்மையிலேயே நான் மிக மிக மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இத்தனை நாட்களாகச் சட்ட மன்றங்களும் பாராளுமன்றமும் பெரியவர்களுக்கும் வசதி உள்ளவர்களுக்கும், பட்டாதாரர்களுக்கும், பாளையக்காரர்

[திரு. க. ரா. நல்லசிவம்]

[1967 மார்ச் 28]

களுக்கும் சொந்தமாக இருந்த நிலை மாறி, நம்மைப் போன்ற மிகச் சாதாரணமாக இருக்கக்கூடியவர்கள் அமைச்சரவையிலே உட்கார்ந்திருப்பதைப் பார்க்கும்போது உண்மையிலேயே மனம் புளகாங்கிதம் அடைகிறது. இது போன்ற சர்க்காரை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன்; மனப் பூர்வமாகப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால், அதே நேரத்தில் ஒரு பெரிய சிக்கலான தருணத்தில் புதிய சர்க்கார் அமைந்திருக்கிறது. இதையெல்லாம் சமாளிப்பது என்பது சாதாரணமான காரியம் அல்ல. இங்கொன்றும் அங்கொன்றும் பலபடப் பேசக்கூடிய சூழ்நிலையில் இந்தச் சர்க்கார் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, ஜாக்கிரதையாக இருந்து, இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய இந்தப் பெரிய தொல்லைகளையெல்லாம் சமாளிப்பதற்கான நெஞ்சு உத்தையும், ஆழ்ந்த திட்டவாட்டமான கருத்தையும், அடிப்படையையும் வைத்துக்கொண்டுள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகமானது இந்தச் சங்கடங்களையெல்லாம் கடந்து, நீந்திக் கரையேற வேண்டும் என்று உண்மையிலேயே வாழ்த்துக் கூறுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இருபதாண்டுக் காலமாக காங்கிரஸ் அரசாங்கமானது எத்தனையோ பல திங்குகளையெல்லாம் செய்திருக்கிறது. சென்ற கால ஆட்சியைப் பிரதானமாக நான் குற்றஞ் சாட்ட விரும்புவதெல்லாம், தமிழக மக்களுடைய, இந்த நாட்டு மக்களுடைய சுயநம்பிக்கையைச் சென்ற இருபது ஆண்டுகளில் நாசம் செய்ததைப் போல இந்தியச் சரித்திரத்திலே என்னைக்குமே பார்க்க முடியாது. அந்த அளவுக்கு இந்த நாட்டு மக்களுடைய சுய நம்பிக்கையையும் திட நம்பிக்கையையும் திட்டவாட்டமாகப் போக்கி, இவற்றையெல்லாம் கடந்த காலத்தில் இருந்த அரசாங்கம் நாசம் செய்திருக்கிறது. இத் தருணத்தில் நாம் செய்ய வேண்டிய முதலாவது காரியம் ஒன்று உண்டு. ஒரு வலுவான காரியம் ஒன்று உண்டு. அது என்னவென்றால், இன்றைக்கு நம்பிக்கையற்றிருக்கும் இந்த நாட்டு மக்களுடைய உள்ளத்திலே நம்பிக்கை என்னும் ஒளியை ஏற்படுத்தித் தீரவேண்டும். அதை ஏற்படுத்துவதன் மூலமாகத்தான், வருகின்ற காலத்தில் இந்த அரசாங்கம் நிலையான அரசாங்கமாக, வலுவான அரசாங்கமாக, எதையும் எதிர்த்துத் தாங்கிக்கொண்டு முன்னேறக்கூடிய அரசாங்கமாக இருக்க முடியும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்கு ஒரே வழிதான் உண்டு. மின்னலைப்போன்ற பிரகாசம் மட்டும் தெரிகிறது. அதே நேரத்தில், கடலைப் போன்ற ஒரு பரந்த புதிய வழியையும் நாம் கடைப்பிடித்துத்தான் தீர வேண்டும். அதன் மூலமாகத்தான் இப்பொழுதுள்ள நம்பிக்கையற்ற நிலையை நாம் போக்க முடியும்; துணிவுமிக்க, பண்புமிக்க, தீரமிக்க தமிழ்நாட்டை நாம் சமைக்க முடியும். தேவையான கொள்கையை நாம் வகுத்துக்கொண்டால், அதுபோன்ற ஒரு நிலையை உண்டுபண்ண முடியும். ஒன்று, சமூக அமைப்பில் மாற்றத்தை உண்டு பண்ணுவதாக இருக்கலாம். கொள்கை அடிப்படையில் புதிய பாதையைச் சிந்தித்துக் கருத்தில் வைத்துக் கொண்டு அதன்மூலமே இன்றைக்கு நாட்டிலுள்ள சிக்கலான பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு முற்பட வேண்டும்.

1967 மார்ச் 28]

[திரு. க. ரா. நல்லசிவம்]

*இன்று நாட்டில் பிரதான பிரச்சினையாக விளங்குவது உணவுப் பிரச்சினைதான். இதைத் தீர்ப்பதற்கு என்ன வழி என்று சிந்திக்கிறபோதே தலை சுற்றும். மயக்கம் கொடுக்கக்கூடிய பிரச்சினையாக இருக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சி தேர்தலிலே தோற்று, இருக்குமிடம் தெரியாமல் போனதற்குப் பல்வேறு பிரச்சினைகள் காரணங்களாக இருந்தாலும், பிரதான பிரச்சினை உணவுப் பிரச்சினைதான். அதிலே தோல்வி கண்டார்கள். இருக்குமிடம் தெரியால் ஒருவர் இருவராகப் போய்விட்ட பரிதாபகரமான நிலைக்கு இன்று வந்து விட்டார்கள். உணவுப் பிரச்சினை என்று எடுத்துக்கொண்டால், கொள்முதல் செய்வது, மத்திய சர்க்காரிடத்திலிருந்து தானியத்தைப் பெறுவது, வேளிநாடுகளிலிருந்து தானியத்தைப் பெறுவது இவற்றின் மூலமாக மாத்திரம் நிச்சயமாக இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியாது. உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்றால் ஒரு புதிய பாதையையே வகுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான், இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியும். நீண்ட நெடுநாளைக்கு ஆட்சியில் இருக்க முடியும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்குக் கொள்முதல் வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பது ஒரு பிரச்சினை. கட்டாய ரேஷன் ஒருசில பகுதிகளில் மாத்திரம் இருக்க வேண்டுமா, எல்லாப் பகுதிகளில் கொண்டுவரப்பட வேண்டுமா என்பது ஒரு பிரச்சினை. இப்படி கொள்முதலைப் பற்றியும் விநியோகத்தைப்பற்றியுமே விவாதித்துக் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால், இவற்றின்மூலம் உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியாது. கடந்த இருபதாண்டுக் காலமாகக் காங்கிரஸ் கட்சி உழுவலனுக்கே நிலம் என்ற அடிப்படைத் தத்துவத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு வந்தார்களே தவிர, அதை அமல்படுத்தத் தவறிவிட்டார்கள். அதன் காரணமாகத்தான், இப்போது கடுமையான தோல்வியைக் கண்டார்கள். நிலச் சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாகப் பல சட்டங்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்றன என்று சொல்லப்படலாம். ஆனால் உண்மையில் உழுவலனுக்கு நிலம் கிடைத்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை. கோட்டையிலே கொண்டுவரப்பட்ட சட்டங்களில் பலவிதமான கோளாறுகள் நிறைந்திருக்கின்றன. இருக்கக்கூடிய சட்டங்களின் ஒட்டைகளை அடைப்பதன் மூலம் அவற்றை ஒக்கப் பண்ணுவதன் மூலம் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்துவிட முடியாது. நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையையே மாற்றியாக வேண்டும். இன்று, 5 பேர் கொண்ட குடும்பத்திற்கு 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று வைத்துக்கொண்டிருக்கலாம். அதுவும் கூட அமல்படுத்தப்படவில்லை. நான் ஒரு விவசாயி. நேரிடையாக விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறவன். வேறு தொழிலையோ, வியாபாரத்தையோ அடிக் துணையாகக் கொண்டிருக்கவில்லை. என்னை நிச்சயம் சொல்ல முடியும். பத்து ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் வரையில்தான் இந்தக் தேசத்தில் சரியான மரணியில் ஒரு விவசாயியைச் சாகுபடி செய்ய முடியும். விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். ஆகவே 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்பதை 10 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர்

[திரு. க. ரா. நல்லசிவம்] [1967 மார்ச் 28]

என்பதாக மாற்றியாக வேண்டும். இன்றைக்கே அதை நீங்கள் செய்யாவிட்டாலும்கூட, ஆறு மாதமோ, ஒரு வருடமோ சாகசம் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். ஆனால், விவசாயப் பெருங்குடி மக்களிடத்திலே ஒரு நம்பிக்கை ஒளியை ஊட்ட இப்படிச் செய்வதையே உங்கள் லட்சியமாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். பத்து ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் என்று இருந்தால், 2 போக நன்செய் ஆக இருந்தால் பத்து ஏக்கரா, ஒரு போக நன்செய் ஆக இருந்தால் 20 ஏக்கரா. புன்செய் ஆக இருந்தால் 40 ஏக்கரி இருந்து 50 ஏக்கர் வரை வரும். ஆக, ஒருவருக்கு 10 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கருக்கு அதிகமாக இருக்கக்கூடாது என்பதை வருகின்ற காலத்திலாவது கொள்ள வேண்டும். இப்போதுள்ள சமூகத்தில் ஓர் அசைவை உண்டுபண்ணினால், கோள ராஜ்யத்தில் அந்த சர்க்கார் பட்ட பாடு நமக்குத்தெரியும். ஆக வேகமாகத் காரியம் செய்தால், மற்றவர்கள் நம்மை அழித்து நசுக்கிவிடுவார்களோ என்ற அச்சம் அரசாங்கத்திற்கு ஏற்படுவது நியாயமானது. ஆனாலும்கூட, இவற்றைச் சீசியாது நாம் விடுவோமேயானால், இதுவே நம்மை அழிக்கும் சக்தி வாய்ந்ததாக இருக்கும் என்பதை நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். தேர்தல் நேரத்திலே ஜனங்கள் இரண்டு பிரிவுகளாக இருந்து லேலை செய்தார்கள். ஒன்று, நசுக்கப்பட்டவர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், சமூகத்தில் எந்தவிதமான அந்தஸ்தும் இல்லாதவர்கள், மாடி இன்னதென்று தெரியாதவர்கள், சமூகத்தின் அடித்தளத்திலே உழன்றுகொண்டிருப்பவர்கள், இந்த உலகத்தில் அவர்களுக்கென்று விடுகிடையாது, நிலம் கிடையாது. இவர்கள் எல்லாம் நம் பக்கத்திலே இருந்து நம்மை ஆதரித்திருக்கிறார்கள். கொஞ்சம் கொஞ்சம் சொத்து உள்ளவர்களும் கூட நம் பக்கம் இருந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நேற்றுவரை இருந்த காங்கிரஸ் சர்க்காரின் துணைகொண்டு, தங்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை பொருளாதார நிலையை உயர்த்திக்கொண்டு மேல்நிலைக்குச் சென்றவர்கள் தங்களுடைய நிலையைக் காப்பாற்றிக்கொள்வதற்காக ஒருசேர நின்று நம்மை எதிர்த்ததைக் கண்டோம். ஆக, இன்றைக்கு வாழ்க்கையிலே கொஞ்சம் கொஞ்சம் நம்மை யொட்டி நம்பிக்கை ஒளி பெற்றிருக்கிற ஏழை எளிய பாட்டாளி வர்க்கத் தினருக்கு நாம் வாழ்வளிக்கும் வகையில் செயல்பட்டாக வேண்டும்.

கடந்த 8 நாட்களாக நான் கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலே சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து வந்திருக்கிறேன். எங்கு போனாலும், 'மூன்று படி அரிசி எங்கே? ஒரு படி அரிசி எங்கே?' என்று நம்மை எதிர்த்தவர்கள் பிரசாரம் செய்திருக்கிறார்கள். இது ஒரு அபரீத அறிவிப்பு. அவர்கள் சும்மாயிருக்கமாட்டார்கள். தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொண்டாக வேண்டும் சமூகத்துறையிலே, பொருளாதாரத் துறையிலே காப்பாற்றிக் கொண்டாக வேண்டும். நம்முடைய பலவினங்களை எடுத்து மக்களைக் குழப்பி விடுவதற்கும் நோம் கிடைக்கிறபோது நம்மைத் தூக்கியெறிவதற்கும் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டேயிருப்பார்கள். ஆகவே நாம் அவர்களை இந்த உருவத்திலேயே விட்டு வைத்திருக்கக் கூடாது. நிலச்சுவான்தார்களாக இருக்கலாம், பாளையக்காரர்

1967 மார்ச் 28] [திரு. க. ரா. நல்லசிவம்]

களாக இருக்கலாம், அவர்களை இப்படியே விட்டுவைப்பது நம்முடைய வாழ்வுக்கு உலே தேடிக்கொள்வதாகத்தான் இருக்கும். இன்றைக்கு நெசவாளர்களுக்கு நூல் கிடைக்கவில்லை. ஒரு கட்டின் விலை 5 ரூபாய் வரையில் ஏறியிருக்கிறது. யார் தவறு செய்கிறார்கள் என்பது பிரச்சினை அல்ல. ஆனால், இப்படி வாழ்க்கையின் அடித்தளத்தில் இருக்கக்கூடிய மக்களைச் சுரண்டி கிறவர்களை அந்த வர்க்கத்தையே அரசியல் ரீதியாகத் தேய்ந்து, இல்லாமல் போகும்படிச் செய்வதற்கான திட்டத்தை நாம் ஏற்படுத்தியாகவேண்டும். வழவழா என்ற கொள்கையை நாம் அனுசரித்தால் அவர்கள் நம்மை அழித்துவிடுவார்கள். இன்றைய தினம் கொள்முதல்பற்றிப் பல்வேறு புகார்கள் கூறப்பட்டிருக்கிறதே? இவற்றிற்கெல்லாம் அடிப்படையான காரணங்கள் என்ன? சாதாரண ஏழை எளிய மக்களா? பெரிய பணக்காரர்களிடம், நிலச்சுவான்தார்களிடம் இருக்கக்கூடிய ஒரு மனப் பண்பு பெரிய அதிகாரிகள் சிலரிடத்திலும் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அவர்கள் இந்தச் சர்க்காருக்கு ஆதரவு காட்டுவதுபோல நடந்துகொண்டு கேட்ட பெயரை வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு கொள்முதல் விவகாரத்தைப் பயன்படுத்திக் காரியங்கள் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நீங்கள் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

(மதிப்பிற்குரிய துணைப் பேரவைத் தலைமை)

அடுத்தபடி இன்னொன்று தத்துவார்த்த அடிப்படையில் இன்றைக்குத் தனியார் துறை வேண்டுமா, பொதுத் துறை வேண்டுமா சோஷலிசத்தை நிர்மாணிக்க பழைய அமைப்பு முறையையே விட்டுவைக்கப் போகிறோமா என்ற கேள்விகள் எல்லாம் வரும். சமதர்ம சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையை நாம் கொண்டிருக்கிறோம். அதைச் செயல்படுத்தும் வகையில் நாம் காரியங்களை எடுத்துக்கொண்டாக வேண்டும். நாளைக்கே நீங்கள் அதிகம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. இரண்டு வருடத்தில், மூன்று வருடத்திலாவது நீங்கள் இந்த லட்சியத்தை அடைந்தாக வேண்டும். ஆனால் இடைக்காலத்திலே, இதைச் செய்யப் போகிறோம், அதைச் செய்யப் போகிறோம் என்பதாகக் கொடுக்கிற அறிவிப்புகள் மட்டும் கொஞ்சம் குறைவாக இருக்கலாம். நான் வேண்டிக்கொள்வதெல்லாம், உங்கள் வாயிலிருந்து வருகிற அறிவிப்புகள் குறைவாக இருக்கவேண்டும். செயல் அழுத்தந்திருத்தமாக இருக்க வேண்டும். நமக்கு முன்னால் இருந்தவர்கள் பேசிப் பேசியே காலத்தை கழித்தார்கள். ஜனநாயகத்தைப்பற்றிப் பேசுவார்கள், காத்நீயத்தைப்பற்றிப் பேசுவார்கள், ஏழை எளிய மக்களைப் பற்றிப் பேசுவார்கள், இப்படி அதிகமாகப் பேசுவார்கள், எழுதிக் கொண்டிருப்பார்கள். அவர்களிடத்திலே இருந்த நாம் எதிர்மறை முகமாகப் பல விஷங்களைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் அதிகமாகப் பேசி வந்தார்கள். நாம் அதிகமாகப் பேசுவதில் பயனில்லை. அவர்கள் அதிகமாகச் செய்யவில்லை. நாம் அதிகமாகச் செய்தாக வேண்டும், அவர்கள் ஏழை எளியவர்

[திரு. க. ரா. நல்லசிவம்] [1967 மார்ச் 28]

களைக் கவனிக்கவில்லை. வசதியுள்ளவர்களுக்கும், மேல் நிலைகளில் இருந்தவர்களுக்குமே துணையாக இருந்தார்கள். நாம் வாழ்க்கையின் அடித்தளத்தில் இருக்கிற சாதாரண ஏழை எளிய மக்களும் வாழ்வில் முன்னேற்றம் அடையச் செயல்பட்டதாக வேண்டும். ஆக அவர்கள் அடியோடு வீழ்ச்சிழற்றத்தக்கான காரணத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டே காரியங்களைச் செய்வ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ந பகல்
12-00

அடுத்தபடியாக உணவுப் பிரச்சினை இருக்கிறது. இது பெரிய பிரச்சினை. சாதாரணப் பிரச்சினை அல்ல. இன்றைக்கு இருக்கிற சர்க்கார் இதைத் திட்டவாட்டமாக மதிப்பிட்டாகவேண்டும். சென்னை, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இரண்டு இடங்களில் கட்டாய ரேஷன் முறை இருக்கிறது. மற்ற இடங்களில் குடும்பக் கார்டு அடிப்படையில் வழங்குகிறார்கள். இதைப்பற்றி நான் நிச்சயமாக ஒரு கருத்தை வற்புறுத்தியாகவேண்டும். சென்னை நகரத்திலே, கோவை நகரத்திலே உள்ளவர்களுக்குக் கட்டாய ரேஷன் அடிப்படையில் ஒரு நபருக்கு எந்த அளவு தானியம் தருகிறோமோ, அதே அளவு மற்றப் பகுதிகளில் உள்ளவர்களுக்கும் குடும்பக் கார்டு அடிப்படையில் கொடுக்கும்போதும் கொடுத்தாக வேண்டும். நீங்கள் ஒரு நபருக்கு எவ்வளவு என்று சென்னையிலே நிர்ணயிக்கிறீர்களோ அதுவே கோவையிலும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். திருச்சியிலும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். உடுமலைப் பேட்டையிலும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். வேண்டுமானால் நீங்கள் மக்களை இரண்டு வகையாகப் பிரியுங்கள். நிலம் உள்ளவர்கள், தானியத்தையே கூலியாகப் பெறக்கூடியவர்கள் அடியோர் ஒரு வகையினர். நிலம் இல்லாதவர்கள், நிலத்தில் விளைகிற தானியத்தைக் கூலியாகப் பெறுது, பணமாகக் கூலி பெறுகிறவர்கள் அடியோரை ஒரு பகுதியாகப் பிரியுங்கள். முதலில் சொன்னவர்களுக்கு நீங்கள் தானியம் கொடுக்க வேண்டாம். ஆனால் இரண்டாவது வகையினருக்கு நீங்கள் உணவு ரேஷன் வழங்கும்போது, நகரப்புறங்களில் இருப்பவர்களுக்கு ஓர் அளவு, கிராமப்புறங்களில் இருப்பவர்களுக்கு ஓர் அளவு என்று பாதுபாடு செய்யாதீர்கள். நிலம் இல்லாத, தானியத்தைக் கூலியாகப் பெறுகிறவர்கள் வசதியைப்பேர்களுக்கும் அவர்கள் சென்னையில் இருந்தாலும் சரி, கோவையில் இருந்தாலும் சரி, மற்ற மற்ற கிராமப்புறங்களில் இருந்தாலும் சரி, ஒரே அளவு தானியத்தை விநியோகம் செய்காகவேண்டும். நகரத்தில் உள்ளவர்களுக்கு ஒரு படி என்றால் கிராமப்பகுதியில் உள்ளவர்களுக்கு ஒரு படி என்கிற முறையில் பாதுபாடுத்தவது சரியல்ல. கிராம மக்களை ஒடுக்கி, நகர மக்களின் வாழ்வைச் சிங்காரிக்கும் காரியத்தில் நாம் இறங்கக்கூடாது. இந்நாட்டில் வாழ்கிற மக்கள், அவர்கள் எங்கு வசித்தாலும் சுமக்கு என்றுதான். கிராம மக்களின் உழைப்பினால்தான் இன்றைய சினம் நகரங்கள் கொடுக்கின்றன. அதேவே அரிசி சிதைக்கவில்லை என்ற காரணத்தினால் சர்க்காரே அரிசி விநியோகம் செய்யமுன்வருகிறபோது தைரியமாக நிலம் இல்லாத மக்களுக்கு, விவசாயத்தில் ஈடுபடாது மற்ற மற்றத் தொழில்களில்

1967 மார்ச் 28] [திரு. க. ரா. நல்லசிவம்]

ஈடுபட்டிருக்கிற மக்களுக்கு, அவர்கள் ராஜ்யத்தின் எந்தப் பகுதியில் இருந்தாலும் ஒரே அளவு தானியத்தைப் பெறும்படியாக நாம் செய்தாகவேண்டும்.

அடுத்து, இப்போது கொள்முதல் சம்பந்தமாக ஒரு ஏக்கருக்குக் குறைந்தவர்களுிடத்தில் கொள்முதல் செய்யவேண்டாம், அதற்கு மேற்பட்டவர்களுிடத்தில் கொள்முதல் செய்யும்படியாக சர்க்கார் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த உத்தரவு இன்னும் தங்களுக்கு வரவில்லை என்பதாக அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். எப்படி இருந்தாலும், சிறு நிலக்காரர்களுக்குக் கொள்முதலினால் தொந்தரவு இருக்கக்கூடாது என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது. ஆனால் அதிகார வர்க்கம் எப்படி நடந்துகொள்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சிறு நிலக்காரர்களை விட்டுவிட்டால் நமக்குக் கொள்முதல் சரியாக நடைபெறுது என்பதாக மாவட்ட கலெக்டர்கள் நினைக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக 30 சென்ட் நிலம் உள்ளவர்களுிடம்கூட கொள்முதல் செய்யப்படுகிறது. போதாதற்கு நம்முடைய மாநிலத்தில் இன்னும் பல இடங்களில் கூட்டுப் பட்டாக்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே நான்கு ஐந்துபேர் சேர்ந்த கூட்டுப்பட்டாவை வைத்து ஒரு ஏக்கருக்கு மேல் இருக்கிறது, ஆகவே கொள்முதல் செய்தாக வேண்டும் என்ற நிலையை ஏற்படுத்துகிறார்கள். ஒரு கிராமத்திற்குச் சென்றால் இந்தக் கொடுபடியைப் பெரிய நிலக்காரர்களுிடம் காட்டுவது இல்லை. நான் இந்த மன்றத்தில் நிச்சயமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கிராமத்திற்கு அதிகாரிகள் செல்லட்டும். முதலில் அங்குள்ள பெரிய நிலக்காரர்களை அணுகி நீங்கள் இவ்வளவு மூட்டை கொள்முதலுக்குப் போட்டாக வேண்டும் என்று சொல்லட்டும். அந்தத் தானியத்தைக் கொள்முதல் செய்துகொண்டு அப்பால் வருவதற்குள்ளேயே சிறுநிலக்காரர்கள் அவர்களிடத்தில் உள்ள உபரியாக உள்ள தானியத்தை வலிய வந்து இவர்களுக்குக் கொடுத்துவிடுவார்கள். ஆனால் கொள்முதல் செய்கிற முறையில் காட்டப்படுகிற பாசபட்சத்தைத் தான் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் எதிர்க்கிறார்கள். நாம் ஒரு ஏக்கருக்குக் குறைவாக நிலம் உள்ளவர்களை விட்டுவிடுங்கள் என்று சொன்னாலும் அதிகாரிகள் கேட்பது கிடையாது. கூட்டுப்பட்டா முறை வேறு இருக்கிறது. ஆக நான் இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஒரு யோசனை தெரிவித்துக்கொள்வேன். ஒரு ஏக்கர் என்பதற்குப் பதிலாக 3 ஏக்கர் வரை நிலம் உள்ளவர்களுக்குக் கொள்முதலில் இருந்து விலக்குக் கொடுத்துவிடலாம். அது சாத்தியமில்லை என்று சொன்னால் வெளி முறையையே ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது மிகவும் நன்மையாக இருக்கக்கூடும். இதுபற்றிய உத்தரவை வேகமாக, அவசரமாகப் போடவேண்டும். ஒரு ஏக்கர்வரை விதிவிலக்கு என்கிற உத்தரவாவது உடனடியாக எல்லாப் பகுதிகளிலும் அமுலுக்கு வந்தாகவேண்டும்.

அது மாத்திரம் அல்ல. இந்த வருஷம் பல பகுதிகளில் நோய் விழுந்திருக்கிறது. கோயம்புத்தூர் மாத்திரம் அல்ல. தென்னாற்காடு, தஞ்சாவூர், திருச்சி ஆகிய எல்லா இடங்களிலுமே விளைச்சல்

[திரு. க. ரா. நல்லசிவம்] [1967 மார்ச் 28]

கண்டுமுதல் குறைவாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை அனுசரித்தும் நீங்கள் கொள்முதல் செய்தாகவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது ஒரு பெரிய கண்டம். இதில் இருந்து நாம் தப்பியாகவேண்டும். உணவுப் பிரச்சினை, விவசாயப் பிரச்சினை, பஞ்சப் பிரச்சினை எல்லாம் ஒன்றோடொன்று பின்னிக் கிடக்கின்றன, ஆக நிலப் பிரச்சினை என்றால் பந்து ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்பதே உச்சவரம்பாக ஏற்படுத்தப்படவேண்டும்.

அடுத்து, நமது அரசாங்கம் நமது அண்டைய அரசாங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டியதைக் கொடுத்தாவது வீணாக அந்த மாநிலங்களில் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் ஆற்று நீரைப் பயன்படுத்த முயன்றாக வேண்டும். இதுபற்றி மத்திய அரசாங்க அமைச்சரோடு நான் டெல்லி சென்றிருந்தபோது பேசினேன். பவர் இரிகேஷன் கமிஷன் என்று இருக்கிறது. ஆயினும், அதனிடத்தில் போதுமான அதிகாரம் கிடையாது. ஆக அண்டை மாநில ஆற்று நீரைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டுமென்றால் அந்த இரண்டு அரசாங்கங்களிடம்தான் இணைந்துபேசி ஒரு முடிவு கண்டாக வேண்டும் என்பதாக மின்சார அமைச்சரும், உணவு அமைச்சரும் சொல்லிவிட்டார்கள். இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் எல்லோருடைய கவனத்தையும் நம்பால் சுர்க்கக்கூடிய ஒரு அமைச்சரவை ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்று இருக்கிறது. எல்லோரும் நம்மைத் திரும்பிப் பார்க்கின்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நம் நோக்கத்தை உணர்ந்து செயல்படவேண்டிய பொறுப்பு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டாகிலும் நமது அண்டை மாநிலங்களோடு கொடுப்பதைக் கொடுத்தாகிலும் தண்ணீர் பெறுவதற்கு முன்வர வேண்டும். குடி தண்ணீருக்காக மட்டும் அல்ல, பாசுத்திற்காகவும் தண்ணீர் பெறுவதற்கு இந்த அமைச்சரவை நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக மத்திரிகளுடைய சம்பளத்தைப்பற்றி பேச்சு அடிபடுகிறது. சம்பளத்தைக் குறைத்துக்கொண்டதைப் பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. சம்பளமே வேண்டாம் என்கிற நிலை வருமானால், அதுபற்றி நன்றாக சிந்தித்தே இந்த அமைச்சரவை அறிவுப்புக் கொடுக்கவேண்டும். நாம் ஒன்றும் பெரிய லட்சாதிபதி வீட்டுப் பிள்ளைகள் அல்ல. சமூகத்தின் மிகத் தாழ்ந்த நிலையில் உள்ளவர்கள் நாம். பெரிய தொழில் அதிபர் வீட்டுப் பிள்ளையாக இருந்தால், நிலச்சுவான்தார் வீட்டுப் பிள்ளையாக இருந்தால், சம்பளமே வேண்டாம் என்றுகூடச் சொல்லலாம். சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் இருக்கும் மக்களின் பிரதிநிதிகளாக, அவர்களைப்போன்ற நிலையில் இருந்தே அவர்களுக்குப் பணியாற்ற வந்திருக்கிற நாம், சம்பளமே மத்திரிகளுக்கு வேண்டாம் என்கிற முடிவை எடுக்கிறபோது கொஞ்சம் யோசித்தே செய்தாகவேண்டும். இதற்குப் பதிலாக நீங்கள் நமது தமிழ்நாட்டில் உள்ளவர்களின் சம்பள வரம்பை, லாப வரம்பை இவ்வளவுதான் என்று நிர்ணயிப்பதற்கு முன்வருங்கள். நான் அதை ஆதரிக்கிறேன். இது சமூகத்தின் ஏற்றத்தாழ்வுப் பிரச்

1967 மார்ச் 28] [திரு. க. ரா. நல்லகிவம்]

சினையை, விலைவாசிப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு உதவும். மந்திரிகளின் சம்பளத்தை எடுத்துவிடுவது சமூகத்தின் பிரச்சினையைத் தீர்க்க உதவாது. ஆகவே, சமூக அடிப்படையில் மாதம் ஒன்றுக்கு அல்லது வருடம் ஒன்றுக்கு இவ்வளவுதான் வருமானம் இருக்கவேண்டும் என்று சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும். வருமானத்திற்கு எப்படி வரம்பு வைக்கிறோமோ அதேபோல் செலவுக்கும் வரம்பு ஏற்படுத்தவேண்டும். அப்பொழுதுதான் லஞ்ச லாவண்யங்கள் ஒழிக்கப்படும். ஆகவே, அதற்கான சட்ட திட்டங்களைக் கொண்டுவரவேண்டும். கடந்த காலத்திலே, தேர்தல் காலத்திலே உள்ளே அல்ல, வெளியே பல ஊழல்களைப் பற்றி நாம் பேசியிருக்கிறோம். இப்பொழுது அதைப்பற்றி யெல்லாம் விசாரிக்க ஏன் ஒரு கமிஷனைப் போடக்கூடாது? அமைச்சர்கள் மாத்திரம் தங்களுடைய கணக்கைக் கொடுத்தால் போதும் என்று நினைக்கக்கூடாது, அங்கத்தினர்களும் கொடுக்க வேண்டும், பெரிய அதிகாரிகளும் கொடுக்கவேண்டும். அங்கத்தினர்கள் என்றால் குறிப்பிட்ட கட்சி அங்கத்தினர்கள் மட்டுமல்ல, எல்லாக் கட்சி அங்கத்தினர்களும் கொடுக்க வேண்டும். ஐந்தாண்டு களுக்கொரு முறையோ அல்லது ஆண்டுக்கொரு முறையோ கணக்குக் கொடுக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் லஞ்ச ஊழல் ஒழியும். முன்பிருந்த மந்திரிமார்கள், அதிகாரிகள் இவர்கள் மீது நானே பேசியிருக்கிறேன்; நானே பார்த்திருக்கிறேன்; இப்பொழுது இருக்கின்ற உணவு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பக்கத்திலிருந்துகொண்டு பேசிய பேச்சுகள் எனக்கு இப்பொழுதும் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. அவற்றையெல்லாம், 10 வருடம் அல்ல, ஐந்து வருஷத்திற்குள் விசாரிப்பதற்கு ஒரு நிரந்தரக் கமிஷனைப் போடவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் லஞ்ச லாவண்யங்கள் ஒழியும், அதோடு வருகின்ற காலத்திற்கும் அது அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளை ஒழிக்க உதவிசெய்யும்.

அடுத்தபடியாக நான் ஒன்று சொல்லவிரும்புகிறேன், என்னுடைய ஜில்லா என்பதற்காக நான் இதைச் சொல்லவில்லை. பகிரங்க மார்க்கெட்டிலே, செங்கல்பட்டு, சென்டி, திருச்சி, சேலம் போன்ற ஜில்லாக்களிலே அரிசி 1 படி 1½ ரூபாய்க்குமேல் விற்கவில்லை; மீறிப்போனால் 1¾ ரூபாய்க்கு மேல் போகாது. ஆனால் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலே மாத்திரம் ஒரு படி அரிசி 3 ரூபாய் விருந்து 3½ ரூபாய்வரை விற்கிறது. நான் உணவு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால் கோயம்புத்தூருக்கு நான் விசேஷச் சலுகை கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை, சென்னை, செங்கல்பட்டு திருச்சி மதுரை தஞ்சாவூர் திருநெல்வேலி ஜில்லாக்களில் 1½ ரூபாய்க்கு மேல் விற்பது கிடையாது. ஆனால், கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் மாத்திரம் ஏன் அப்படி இல்லை, அந்த துரதிருஷ்டம் என்ன என்று எனக்குத் தெரியாது, அதைப்பற்றி நான் ஆராய விரும்பவில்லை. அங்கே 3 ரூபாய் முதல் 3½ வரை விற்கிறது. ஆகவே, அங்கே தற்காலிகமாக ஏதாவது உடனடியாகச் செய்யவேண்டும். நியாய விலைக் கடைகளுக்கு அரிசிதான் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்ல

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

[1967 மார்ச் 28]

வில்லை, அந்த அரிசி வேண்டும். இந்த அரிசி வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை, ஏதாவது ஒரு தானியத்தைக் கொடுங்கள், அங்கே யிருக்கக்கூடியவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள், மனிதன் சாப்பிடக்கூடிய பொருள் ஒன்றை, கம்பு, சோளம் கொடுக்கலாம். ஆனால் அவையெல்லாம் இப்பொழுது கொள்முதல் இல்லை, ஆகவே நான் அதைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை.

அடுத்து நெசவாளர்கள், மேலும் காய்ந்து கிடக்கின்ற தொழிலாளர்கள் இவர்களுக்கும் உணவு கிடைப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். நான் வரும்பொழுது ஒரே கூப்பாடு போட்டார்கள். உங்களைப்பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. நீங்கள் இப்பொழுதுதான் வந்திருக்கிறீர்கள், உடனே எல்லாவற்றையும் குவித்து விடமுடியாது, அதிலும் கொள்முதலில் வேறு கஷ்டம் வந்திருக்கிறது. நெசவுத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்கு உணவு தானியம் கிடைப்பதில்லை, விலை ஏறிவிட்டது, அவர்கள் பிழைப்பு நடத்தும் தூல் விலையும் ஏறிவிட்டது, இந்த நிலையில் நெசவாளர்கள் மிகவும் பயங்கரமான சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இரண்டு மாதங்களுக்குப் பிறகு எப்படி உணவு கொடுக்கப்போகிறோம், எப்படி அவர்களைக் காப்பாற்றப் போகிறோம் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. கோயம்புத்தூரில் பல மில்களை மூடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவற்றைத் தீர்ப்பதற்காக இப்பொழுது அமைச்சர் அவர்களும் தொழிற் சங்கத் தலைவர்களும் கூடிப் பேசப்போகிறார்கள் என்ற செய்தியைப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அது நல்ல ஏற்பாடு. நல்லமுறையில் அதற்கு ஒரு முடிவுசெய்து வேலைபின்பாடல் இருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, முன்பு முதுகுளத்தாரில் ஒரு கல்வரம் நடந்தது. அதிலே அரசியல் காரணங்கள்தான் முக்கியமான காரணமாக இருந்தன. அதைப்பற்றி உங்களுக்குத் தெரியும். அதன் காரணமாக நீண்ட நெடுங்காலமாகச் சிறையில் இருக்கின்றவர்கள், அதிக நாட்களாகச் சிறையிலே உள்ளவர்கள் இவர்களை யெல்லாம் விடுதலை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன், இந்தச் சர்க்காருக்கு நாங்கள் எங்களுடைய மனப் பூர்வமான ஆதரவைக் கொடுப்பதற்கு தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த உணவுப் பிரச்சினையை மிகவும் துணிச்சல்கொண்டு எவ்வளவு விரைவாகத் தீர்க்கமுடியுமோ அவ்வளவு விரைவாகத் தீர்ப்பதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும். அதற்கான எதிர்ப்புகள் வந்தால் அதைச் சமாளிப்பதற்கு நாங்கள் உங்களுக்கு உதவியாக இருப்போம் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* THIRU PALANIVEL RAJAN : Mr. Deputy Speaker, Sir the General Elections recently held in our country will go down in the future history of Tamilnad in letters of gold, as a landmark. These elections have proved that democracy has come to stay permanently in our State. All political experts are agreed that for the

28th March 1967] [Thiru Palanivel Rajan]

successful functioning of democracy, there must be a two-party system. One Party, however eminent it may be and whatever sacrifices it has made, should not and cannot stay too long in power if democracy is to survive. On this basis, the people of the State have taken a sound political dictum truly to their hearts and minds and given their verdict. As far as the Ruling Party is concerned, this is an hour of triumph but unfortunately this is also an hour of trial. The opportunity to serve this country has come at a most inopportune time. They find on assuming Office, depleted treasury, deficit Budget and all the various problems that a Government cannot hope to solve immediately. Under these circumstances, the Hon. Ministers who are occupying their seats on their Treasury Benches today, are deeply conscious of their responsibility and are indifferent to the pomp and privilege attached to the Office. Our revered Chief Minister has endeared himself to the people of the State by his magnanimity, charity and, above all, humility.

Regarding the Governor's Address, I am surprised to find that some distinguished lawyers who are hon. Members sitting on the Opposition Benches, charged this Government with having accepted the Office of the Governor contrary to the policy of their Party. It is agreed, Sir, that all of us in this House have taken the oath of allegiance to the Constitution not only in this House but also at the time of elections and the Constitution provides for the Office of the Governor. This House has neither the power nor the privilege of removing the Office of Governor under the Constitution. Under the circumstances, I can assure the hon. Members Opposite, that this Government will pay the greatest regard and respect to the Office and the person of the Governor so long as he constitutionally exists. The question, whether the Office of Governor should exist or not, is not an immediate problem. It is not a pressing issue. It is not a burning question of the day. Any Government, worth its name must devote its attention and focus its attention on the priorities of the day. In that respect it can well and truly be said that this Government has laid great emphasis on agriculture and food production in His Excellency the Governor's Address.

Regarding food production, it seems to be agreed by most of us in this House that procurement is a necessary evil in the present context of things. The other day the hon. the Leader of the Opposition was pleased to remark that there had been harassment of certain political parties and he had also specifically stated that Congressmen alone were being harassed. I do not know what he means by the word 'harassment'. If it means that people are being asked to hand over to the Government all the surplus grain they have, I can assure him that there is no discrimination in the matter of procurement. The hon. Leader of the Opposition is a particular friend of mine and also a friend of my family and my family has been associated with the ruling party for generations. I can tell him that every available grain grown in the entire

[Thiru Palanivel Rajan]

[28th March 1967]

Cumbum Valley by my family has been procured by this Government and no favour has been shown to me or to the members of my family as one belonging to the ruling party. If the hon. Leader of the Opposition will give me the names of those who were given a favourable treatment, I shall be pleased to have them so that I may also approach the Chief Minister with a request for favourable treatment.

Rise in prices is a vicious circle. Nobody knows where it will start and where it will end. All experts are agreed that, the economy of this country being agricultural, the lowering of prices of foodgrains will be a proper starting point for reducing the prices. I was pleased to see the hon. Member Mr. Cheemaichamy making a spirited defence for the cause of the agriculturists. As the Hon. Chief Minister has pointed out, in the present context of things, it is the duty of all of us to make some sacrifice, and the growers of paddy, who form a large percentage of the population of this country, should be the first persons to come forward to make this sacrifice. As a matter of fact, it is agreed that there is ceiling only for agricultural property. I think this Government will duly contemplate the fixing of a ceiling on urban and industrial income also in times to come.

As regards the various measures mentioned in His Excellency the Governor's Address, there can be no two opinions that they are all well-intentioned and well-meaning schemes. But the question is how to secure money for these development schemes. Whether the D.M.K. is in power or the Congress Party is in power, we are forced to go with a begging bowl on a pilgrimage to Delhi asking for more and more funds. I venture to submit that this period is going to be very critical period for the new Administration. In the new Budget which will be announced in a few months, the Hon. Chief Minister will be hard put to find enough resources and fresh avenues of taxation without overburdening the already heavily overburdened taxpayer. I venture to suggest that the Government may start forthwith a department of insurance. Insurance, as we all know is divided into two fields, life insurance and general insurance. Under Section 30 of the Life Insurance Act, the exclusive privilege of carrying on life insurance in this country is given to the Life Insurance Corporation. But under certain exemptions granted under that Act, every State Government can start life insurance schemes for the benefit of its employees. From the statistics available it is clearly proved that there is a large percentage of insurance-minded people in Tamilnad. I am told on reliable authority that as much as twenty per cent of the premium income of the Life Insurance Corporation represents the funds subscribed by the people of Tamilnad. I therefore venture to suggest that the Government of Madras will be well advised to start a department of insurance for the benefit of the employees serving under it.

As far as general insurance is concerned, there is no prohibition to the Government competing with private companies. There is in insurance what is called the third party risk against personal

28th March 1967] [Thiru Palanivel Rajan]

damage. The Government is entitled to nationalise that. There are more than one lakh of vehicles plying on the roads of Madras State and the Government are entitled as a matter of policy to nationalise that insurance. I am told that it is contemplated by the Centre to amend the Motor Vehicles Act and to nationalise this field of insurance in which case the Government will be able to earn substantial funds. I have worked out the figures not in very great detail but roughly and I presume that the Government will be able to realise not less than four to five crores of rupees both from the general and the life insurance field. I submit that this money could be well used for the various development schemes which are pending for paucity of funds in this State. Even otherwise, this money could be well used for the betterment of our fellow brethren who are serving this Government. Any Government which hopes to survive must see to it that its employees are treated in a satisfactory way and that their service conditions are improved from time to time in the context of the rising prices which are spiralling from day to day. If the Hon. Ministers *prima facie* think that there is some sense, that there is some sanity in this proposal, I would be pleased to submit a short note and the Government could very seriously think about the opening of a department of insurance. In this respect no overhead expenditure will be involved, because the Treasury which issues discs to motor vehicles could be entrusted with the task of issuing the insurance policies, and the claims arising out of this insurance could be decided by the District Judges who already act as Tribunals for similar claims.

With these words I heartily endorse the motion of thanks to His Excellency the Governor of Madras.

* திருமதி வி. ப. பமனியம்மாள்: தனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் உறுதி கூட்டியிருக்கிறேன் சார்ஸில் வந்திருக்கிறவர்களைக் கேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு முதன்முறையாகப் பேசுகிறேன். மகிப்பிற் குரிய கவர்னர் பெருமான் உரைக்கு நன்றி கூறும் வகைதான் இந்த பேசு விமைந்துள்ளேன். சென்னை நகராட்சியைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கைப்பற்றிய உடனே துணை மேயராக காம்சுப்பிட்ட சமஸ்தாயங்களைக் கேர்ந்த சுவசங்கானைக் அவர்களைத் கேர்ந்தெடுக்க தாம்சுப்பிட்ட சமஸ்தாயத்திற்குப் பெருமை தேமக் கூங்க வர்க்கர் அண்ணாஸின் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்ஸில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்றவருள்ளேன்.

காழ்த்தப்பட்டவர்களின் முன்னேற்றம் பற்றி அநேக பெண்டுகளாகப் பேசப்பட்டு வருகிறது. அதற்காக ஓரளவு நிகியும் னைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிகி சரிவர விநியோகிக்கப்படவில்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். காழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குப் போதிய உணவு விடுகள் கட்டிச் கொடுக்கப்படவில்லை. மாணவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் கருந்த முறையில் கொடுக்கப்படவில்லை. பிற்பட்ட மக்கள் நிலைமையும் இதே போல்தான்

[திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள்] [1967 மார்ச் 28]

இருக்கிறது. நமது அரசாங்கம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் இருவர் குறைகடையும் போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கல்லூரிகளில் சேருவதற்குத் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தில் இருந்து போதிய அளவு மாணவர்கள் வராததால் அந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த குடும்பங்களுக்குப் போனஸ் வழங்குவதாக நமது அண்ண அவர்கள் கூறியது வரவேற்கத் தக்க செய்தியாகும். அதற்காகத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அத்தனைபேரும் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

கல்லூரியில் சேருவதற்குப் போதிய மாணவர்கள் வரவில்லை என்றாலும், ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியில் சேருவதற்கு மிக அதிகமான பேர்கள் வருகிறார்கள்; அவர்களுக்குப் போதிய அளவு இடம் கிடைப்பதில்லை. போதனா முறைப் பள்ளியில் ஆசிரியர் பயிற்சி பெற இடம் கிடைக்காமல் அதிகமான தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மாணவ மாணவிகள் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேல் வீட்டிலேயே தங்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதையும் கவனித்து அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

டெக்னிகல் எக்ஸாமினேஷன் அதாவது தையல் போன்ற பரீட்சைகளை எடுத்துக் கொண்டால் வருஷத்திற்கு ஒருமுறை தான் பரீட்சை எழுத நேரிடுகிறது. ஒவ்வொரு வருஷத்திலும் மார்ச் மாதந்தான் பரீட்சை நடக்கிறது. மார்ச் மாதத்தில் பரீட்சை நடந்தால் அதன் முடிவு நவம்பர் மாதத்தில் வருகிறது. அதற்கான சர்ட்டிபிகேட் இன்னும் கூட வந்து சேர்ந்தபாடிಲ್ಲ. மார்ச் மாதத்தில் தேர்வு எழுதி தேரூமல் போகிற பெண்கள் மறுபடியும் பரீட்சை எழுத வேண்டுமென்றால் அடுத்த ஆண்டு மார்ச் மாதம் வரையில் காத்திருக்க நேரிடுகிறது. இடையிலே அவர்களுக்கு ஒரு தேர்வு வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நம் முக்கிய பிரச்சினையாகிய உணவுப் பிரச்சினை விவசாயம் பிற்போக்கான நிலையில் இருப்பதால்தான் உணவுப் பிரச்சினை ஏற்படுகிறது. ஒவ்வொரு வட்டத்திலுள்ள தரிசு நிலங்களைக் கணக்கெடுத்து அவற்றைத் தாழ்த்தப்பட்ட விவசாயிகளுக்கும் மற்ற ஏழை விவசாயிகளுக்கும் பங்கிட்டுக் கொடுத்து அவர்களைப் பயிர் செய்யச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கலப்பு உரம், ரசாயன உரம் போன்ற உரங்கள் தராமல் மாசுக் கிடைப்பதில்லை. அப்படி உரங்கள் தராமல் மாசுக் கிடைப்பதற்குரிய வசதிகளையும் நம் அரசாங்கம் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சார்ந்த விவசாயிகளுக்கு இலவசமாக விதை தானியங்களையும், விவசாயக் கருவிகளையும் கொடுத்து உதவி வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1967 மார்ச் 28] [திருமதி. வி. ப. பழனியம்மாள்]

அடுத்து, எதிர்காலத் தலைவர்களை உருவாக்கும் ஆசிரியர்களைப் பற்றியும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். நகரப்புறங்களை எடுத்துக் கொண்டாலும், கிராமப்புறங்களை எடுத்துக் கொண்டாலும் ஆசிரியர்களுக்கு தங்குவதற்குப் போதுமான இடவசதி இல்லை என்ற குறை எப்போதுமே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இது பற்றி ஆசிரியர் சமுதாயம் அடிக்கடி முறையிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய குறைகளைப்பற்றி இதுவரை செவி சாய்க்கப்படவில்லை. ஆகவே கல்விக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் நம் அரசு ஆசிரியர்களுக்கு குவார்ட்டேர்ஸ் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும் க்வார்ட்டேர்ஸ் கட்டிக் கொடுக்க முடியாது என்றால் அவர்கள் வீடுகள் கட்டிக் கொள்வதற்குக் கடன் கொடுத்து தவணை முறையில் வசூல் செய்து கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என் தொகுதிபற்றி உள்ள சில குறைபாடுகளைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கடந்த பத்தாண்டுகளாகத் தாரா புரம் தொகுதி மக்கள் திருத்தியிலிருந்து தாராபுரம் வழியாக பழனிக்கு ரெயில்வே பாதை அமைத்துக் கொடுங்கள் என்று அப்பகுதிக்கு வந்திருக்கிற எல்லா அமைச்சர்களிடமும் முறையிட்டிருக்கிறார்கள், அரசினரிடமும் அடிக்கடி கேட்டு வந்திருக்கிறார்கள். டெல்லியில் காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்தும், தமிழ் நாட்டிலும் காங்கிரஸ் கட்சி இருந்தும் கூட அவர்கள் அதைப் பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளவும் இல்லை. ஆகவே, நமது அரசாங்கமானது இதுபற்றி மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் வற்புறுத்தி எங்கள் ஊருக்கு ரெயில் பாதை அமைத்துக் கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். தாராபுரம் நகரத்தில் நான்கு உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அந்த நான்கு உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் ஆண்டுக்கு சுமார் 500 மாணவர்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிப் படிப்பை முடித்துவிட்டு வெளியேறுகிறார்கள். தாராபுரம் நகரத்தைச் சுற்றிலும் பத்து மைல் சுற்று வட்டாரத்தில் பத்துப் பள்ளிகளுக்கு மேல் இருக்கின்றன. இவற்றிலிருந்தும் பள்ளிப் படிப்பை முடித்துவிட்டு அநேக மாணவர்கள் வெளியேறுகிறார்கள், இவர்களுக்குப் போதிய அளவு கல்லூரிகளில் இடம் கிடைப்பதில்லை. தாராபுரம் பஞ்சப் பிரதேசம் என்பதை எல்லோரும் அறிந்திருப்பார்கள். அங்குள்ள ஏழைகளின் குழந்தைகள் விடுதிகளுக்குச் சென்று பணம் கட்டி படிக்கக் கூடிய வசதி இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் திறமை இருந்தும் அநேக மாணவ மாணவிகள் வீட்டிலேயே தங்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, நமது அரசாங்கம் இதை கவனித்துத் தாராபுரத்தில் ஒரு கல்லூரி ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

[1967 மார்ச் 28]

*திரு. ஏ. ஓய். எஸ். பரிசுத்த நாடார்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பேருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரையில் ஏதோ பெரிய காரியங்கள் இருக்கும் என்று நாங்கள் எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் ஏமாந்து விட்டோம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஓரளவிற்கு விவசாயம் சம்பந்தமாக அவர்கள் உரையில் குறிப்பிட்டிருந்தாலும் கூட, மற்ற திட்டங்கள் பற்றி எதுவும் அதில் எடுத்துக் காண்பிக்கப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தஞ்சை ஜில்லாவைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையில் சொல்வேன், உணவுப் பொருள்களை அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்ற ஊக்கம் எல்லோரிடமும் இருக்கிறது. சர்க்கார் அதிகப் பணம் செலவு செய்தாலும், அதிகப்படியான நிலங்களை ஏற்படுத்தியது தவிர உள்ள நிலங்களில் உற்பத்தியை அதிகமாகப் பெருக்கவில்லை. இதற்கான அடிப்படைக் காரணம் என்ன என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். ஒரு வியாபாரத்தை எடுத்துக் கொண்டால் ஒரு வியாபாரி முதல் போடும்போது அதில் லாபம் அதிகமாக இருந்தால் அந்த வியாபாரத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும், அதிக லாபம் கிடைப்பதற்கும் வகை செய்கிறார்கள். அதேபோல் விவசாயத்தில் அவ்விதம் வருமானம் அதிகமாக இல்லாததால் மக்கள் அதில் அவ்வளவு ஆர்வம் காட்டுவதில்லை. கடந்த முப்பது ஆண்டுகளாகப் பார்த்தால், ஒரு மூட்டை நெல் ஐந்து ரூபாய், ஆறு ரூபாய் என்று விற்கும்போது அதற்கு வேண்டிய கருவிகள் மற்ற சாமான்களின் விலைகள் எப்படியிருந்தன என்று பார்க்க வேண்டும். அப்போது ஒரு ஜோடி மாடு, உழவு மாடு, ஐம்பது அல்லது அறுபது ரூபாய்க்கு வாங்கலாம். பருத்திக் கொட்டை ஒரு மூட்டை ஐந்து ரூபாய் அல்லது அதற்கு ஒரு ரூபாய் குறைவாக இருக்கும். அப்படி எல்லாவற்றின் விலைகளும் குறைவாக இருந்தது. இன்று ஒரு ஜோடி மாடு வாங்கவேண்டுமென்றால் 350 அல்லது 400 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது, எட்டு மடங்கு அதிகமாக இருக்கிறது. பருத்திக் கொட்டையை எடுத்துக் கொண்டால் நெல் மூட்டை விலைக்கு முக்கால்பங்கு அதிகமாக இருக்கிறது. பின்னர், விவசாயக் கருவிகளின் விலையும் அதிகமாக இருக்கிறது. நல்ல முறையில் உற்பத்தி பெருகவேண்டுமென்றால் தேவையான கருவிகள் விவசாயிகளுக்கு குறைவான விலையில் கிடைக்க வேண்டும். தஞ்சை ஜில்லாவைப் பெறுத்த வரையில் சென்ற ஆண்டு ரேஷன் ஷாப்புகளில் மற்ற ஜில்லாக்களில் உள்ளதை விட கட்டி அதிகமாக இருந்தது. விவசாயத் தொழில் செய்பவர்களுக்கு சாதாரணக் கூலி என்னவென்றால் ஆண்களுக்கு இரண்டு மரக்கால் பெண்களுக்கு ஒரு மரக்கால் கொடுப்பார்கள். க்யூனில் நிற்பதற்கு முடியாமல் அரை ரூபாய் கூடுதல் கொடுத்து வெளியே வாங்க நினைக்கிறார்கள் மக்கள். ஆகவே, பளாக் மார்கட்டில் வாங்க நினைக்கிறார்கள். தொழில் துறையில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு உள்ள அளவு வாங்கும் சக்தி விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு இல்லை. ஆகவே, விவசாய உற்பத்தி பெருகுவதற்கு விவசாயம் கருவிகள் போன்றவை குறைவான

1967 மார்ச் 28] [திரு. எ. ஒய். எஸ். பரிசுத்த நாடார்]

விலையில் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். விவசாய மக்களின் வாங்கும் சக்தியை அதிகரிக்கச் செய்ய வேண்டும். அப்போது நெல்விலையும் அரிசி விலையும் கூடுதலாகப் போகும் சர்க்கார் தெரிவித்துள்ளபடி குறைவான விலையில் கொடுத்து எப்படி அதனால் வரும் செலவை ஈடுசெய்ப்பப் போகிறார்கள் என்று தெரிவித்தால் நல்லது. எப்படி விலையைக் குறைப்போம் என்று சொல்லிவிட்டால் முன்பிருந்த சர்க்கார் அப்படிச் செய்து அதனால் தங்களுக்குப் பலன் இல்லாமல் போகும் என்று நினைத்து அப்போது கூறாமல் இருந்தார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை.

நான் பல நாடுகளுக்குச் சென்றிருக்கிறேன். தொழில் அதிகக் கவனம் செலுத்தி தொழில்களைப் பெருக்கியிருக்கும் நாடுகள்தான் தலைசிறந்த நாடுகள். தொழில் சம்பந்தமாக இந்த உரையில் எதுவும் சொல்லவில்லை. காங்கிரஸ் சர்க்கார் அமைத்துக் கொடுத்த தொழில்கள் ஐந்தாண்டுகளுக்குப் போதும் என்று நினைக்கிறார்கள் தவிர இன்னும் தொழிற்சாலைகள் ஏற்பட்டு நல்ல வழி வகைகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற அக்கறை இல்லை என்று நினைக்கிறேன். அக்கறை இருக்கவேண்டுமானால் வருகிற பட்ஜெட்டிலே முழு விவரம் தெரிவிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். முன்னாலே நாம் செய்ய வேண்டியதிலே, உடனடியாக தொழில் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டிய காரியங்களை நாம் செய்யாவிட்டால், மற்ற மாநிலங்களைவிட நல்ல பெயர் பெற்று, தொழிலில் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம் என்ற பெயர் போய், ஐந்து ஆண்டுகள் பின்தங்கி விடுவோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வருகிற பட்ஜெட்டில் தொழில் துறையில் முன்னேற்றம் ஏற்படுத்துவதற்கான வழிகள் இருக்க வேண்டும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

இப்போது மாணவர்கள் அரசியலில் பங்கு எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். அவர்கள் அரசியலில் பங்கு எடுப்பதில் ஓரளவு தேசபக்தி இருக்கலாமே தவிர முழு அளவில் பங்கு எடுத்துக் கொள்ளுவது நல்லதல்ல. மாணவர்கள் நல்ல பிரஜையாக, நல்லொழுக்கம் பெற்று, நாட்டுப் பற்றோடு இருக்கும்படி அவர்களுக்குச் சிறு வயதிலிருந்தே ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டும், பயிற்சி கொடுக்க வேண்டும். அதற்குக் காரணமாக இருப்பது சாரணர் இயக்கம். சிறு வயதிலிருந்து குருநாயர் என்று சொல்லக் கூடிய “கப்ஸ்” ஆக இருக்கும் முறையில் எல்லாப் பள்ளிகளிலும் சாரணர் இயக்கத்தைப் புகுத்தி, எல்லாப் பள்ளிகளும் குருநாயர்களாக இருக்க வேண்டும் என்ற சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தினால், நல்லொழுக்கத்தோடும், நாட்டுப் பற்றோடும் சிறுவயதிலிருந்து வளர்ந்து வருவார்கள். சாரணர் இயக்கத்திற்குச் சம்பந்தமான சங்கத்திற்கு, ரூ. 40,000 அரசாங்கத்திலிருந்து மான்யம் கொடுக்கிறார்கள் என்று தெரிய வருகிறது. இது சிறிய தொகை. சாரணர் இயக்கத்தில் 1942-ம் ஆண்டு முதல் கொண்டு ஜில்லா கமிஷனராகவும், இப்போது அலிஸ் டன் ஸ்டீட் கமிஷனராகவும் பணியாற்றி வருகிறேன் என்பதால் இதன்

[திரு. எ. ஓய். எஸ். பரிசுத்த நாடார்] [1967 மார்ச் 28]

விவரங்கள் ஓரளவுக்கு எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். பிள்ளைகளுக்கு நல்ல முறையில் பயிற்சி அளிக்கும் ராய்ப்பு இருப்பதால், அதிகப்படியான மான்யம் கொடுத்து எல்லாப் பள்ளிகளிலும் சாரணர் இயக்கம் ஏற்படுத்த முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று கூறி, எனக்குப் பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுத்த உப-தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள் : மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்ற உப தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பேருமான் அவர்களுடைய உரையின் மீது பேச வந்திருக்கும் நான் என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூறவிரும்புகிறேன்.

இந்த உரையின்மீது எனக்கு முன்னால் பேசிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர் திரு. பரிசுத்த நாடார் அவர்கள், இந்த உரையிலே நிறைய எதிர்பார்த்ததாகவும், எதுவுமில்லாமல் ஏமாந்துவிட்டதாகவும் எடுத்துக் கூறினார்கள். அவர் மாத்திரமல்லாமல், நேற்றைய ஆளும் கட்சியாகவும், இன்றைய எதிர்க் கட்சியாகவும் இருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சியின் பெருமைக்குரிய உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேர்களுமே இந்த உரையைப் பற்றி ஏமாற்றம் கொண்டதாகக் கூறினார்கள். கவர்னர் அவர்களுடைய இந்த உரையிலே, என்னென்ன அம்சங்கள் இருக்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்த்தோமோ அவைகள் அத்தனையும் இருக்கின்றன என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இந்த உரையின் மீது இங்கு பேசிய பல்வேறு உறுப்பினர்களும் பல தரப்பட்ட கருத்துக்களைக் கூறி விட்டார்கள். அவர்கள் கூறிய கருத்துக்களில் தலையாய கருத்தாக நின்று, உணவுப் பிரச்சனையை இந்த அரசாங்கம் தீர்க்க வேண்டும் என்பதுதான்.

இந்த நாட்டிலே உணவுப் பிரச்சினையானது இன்றைக்கு அமைக்கப்பட்டிருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அரசாங்கம் ஏற்பட்ட பிறகு திடீரென்று ஏற்பட்ட பிரச்சனை அல்ல. கடந்த 20 ஆண்டுகளாக இருந்துவந்த காங்கிரஸ் கட்சியின் தவறான கொள்கைகளால் ஏற்பட்ட பிரச்சனைதான் இந்த உணவுப் பிரச்சனை. அந்தப் பிரச்சனையைப் பற்றி, புது அரசாங்கம் வந்த உடனேயே அப்படிச் செய்துவிட வேண்டும். இப்படிச் செய்துவிட வேண்டும் என்று பேசுவதெல்லாம், அரசு மரத்தைச் சுற்றிவிட்டு அடி வயிற்பதைத் தடவிய கதையாகத் தான் இருக்கிறது. அரசாங்கம் இப்போதுதான் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே 20 ஆண்டுகளாக இருந்த காங்கிரஸ் கட்சியின் தவறான கொள்கைகளால் இந்த நாட்டின் உணவுப் பிரச்சனை மிகவும் சிக்கலாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்கள் அரும் பெரும் தலைவர், தென் பாண்டி மண்டலத்தின் முடிசூடா மன்னர் காலஞ்சென்ற திரு. முத்தாராமலிங்கத் தேவர் அவர்கள், இந்த நாட்டைத் திருத்த முடியாத அளவுக்கு காங்கிரஸ் கட்சி கெடுத்திருக்கிறது என்று அடிக்கடி சொல்லுவார். அப்படித் திருத்த முடியாத அளவுக்குக் கெடுத்திருக்கக் கூடிய இந்த நிலையில், என்னவாது சிரமப்பட்டு, கஷ்டப்பட்டு இந்த நிலைமைகளைத்

1967 மார்ச் 28] [திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

திருத்த வேண்டியிருக்கிறது என்பதை இந்த நாட்டில் ஆட்சி செய்த காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, எந்தப் பிரச்சனையானாலும் தீர்க்கமாக ஆராய்ந்து மக்களுடைய நலனை அடிப்படையாக வைத்துச் செயல்படும் தலைவர்கள் இன்றைய தினம் பொறுப்பேற்று இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நிச்சயமாக உணவுப் பிரச்சினை மாத்திரமல்லாமல், அத்தனை பிரச்சனைகளையும் சுமுகமாகத் தீர்த்து வைப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நான் தேர்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிற காரியாபட்டி தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் சில முக்கிய பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. அவை பற்றி இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் இருந்தால் என்ற ஒரு நதி ஓடுகிறது. அந்த நதி மதுரை தாலுகாவில் தொடங்கி, அருப்புக்கோட்டைத் தாலுகா காளியாபட்டி தொகுதிக்குள் துழைந்து முதுகுளத்தார் தாலுகாவை அடைந்து கடலில் சங்கமம் ஆகிறது. இப்பொழுது காரியாபட்டி தொகுதியும், முதுகுளத்தார் தொகுதியும் இரண்டாக இருந்தாலும், 1952, 1957-ம் ஆண்டு தேர்தல்களிலே ஒரே தொகுதியாக இருந்தது. அந்தத் தொகுதியிலிருந்து எங்கள் தலைவர் தேவர் அவர்கள் தொடர்ந்து வெற்றி அடைந்து வந்திருந்தார். 1952-ம் ஆண்டுத் தேர்தலிலிருந்து இன்று வரையில் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு விரோதமாக நின்றார்கள் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக காங்கிரஸ் அரசாங்கம் எந்த உதவியும் செய்யாது, அது இன்றைய தினம் ஒரு பாலைவனப் போலக் காட்சி அளிக்கிறது. நான் சொல்லுவதை, பேருமையாகச் சொல்லுகிறேன் என்று யாரும் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. இருக்கிற நிலைமையைச் சொல்லுகிறேன். மேல்தேத் தொகுதிகளான 234 தொகுதிகளில் 1952-ம் ஆண்டு தேர்தலிலிருந்து 1967-ம் ஆண்டு தேர்தல் வரையில் ஒரு தேர்தலிலாவது காங்கிரஸ் நின்று வெற்றி பெறாத தொகுதி இருக்கிறதா என்றால் அந்தத் தொகுதி காரியாபட்டி, முதுகுளத்தார் தொகுதி அந்த ஒரே தொகுதியில் நின்று எங்கள் தலைவர் தேவர் அவர்கள் வெற்றி பெற்று வந்தார். கருதாமல் நதியை காங்கிரஸ் ஆட்சியில் ஆக்கிரமித்தார்கள். நதியையே ஆக்கிரமித்து காங்கிரஸ்காரர்கள், துனில் வீடு கட்டியிருக்கிறார்கள். அதனால் ஓட்டம் தடைப்பட்டிருக்கிறது. அதை நீர்ப்பாசனத்திற்கு உபயோகமாகக் கூடிய நதியாக ஆக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய தலையாய கோரிக்கை. அந்தக் கோரிக்கையைப் பற்றி மதிப்பிற்குரிய பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் திரு. கருணாநிதி அவர்களுடைய இல்லத்தில் அவரிடம் ஒரு மனுவைக் கொடுத்திருக்கிறேன். நிச்சயமாக இதைக் கவனித்து அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு நீர்ப் பாசன வசதி ஏற்படுத்தித் தருவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

[திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்] [1967 மார்ச் 28]

அடுத்தபடியாக, காரியாபட்டித் தொகுதியில் கே. கரிஞ்சல் குளம், செவல்பட்டி கண்மாங்கு, சென்னம்பட்டி சமீபம் குண்டாற்றிலிருந்து வந்த பழைய கால்வாய் தூர்ந்து போய்விட்டது. மேற்படி கால்வாயை மூன்று இருந்த அமைச்சரவையின் காலத்தில் சிவகங்கை உணவு உற்பத்தி இலாகா, எஃப்.பி. டிபார்ட்மென்ட் மூலம், 1959, 1960, 1961 ஆண்டுகளில் என்ஜினீயர்கள் மூலம் லெவல் எடுத்து, எஸ்டிமேட் போட்டு, சர்க்காருக்கு அனுப்பினார்கள். அப்படி அனுப்பியதை மூன்றால் இருந்த அமைச்சரவை சாங்ஷன் செய்யவில்லை. ஏனென்றால், அந்தத் தொகுதி மக்கள் பரம்பரையாக எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு, மதிப்பிற்குரிய தலைவர் முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்களுக்கு வாக்களித்து வந்ததால் எதுவும் செய்யாமல் இருந்து விட்டார்கள். ஆகவே இந்தப் புது அமைச்சரவை மேற்படி கால்வாயின் எஸ்டிமேட் சர்க்காருக்கு வந்திருப்பதைக் கவனித்து உடனடியாக செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கே. கரிசல்குளம் கிராமத்தில் இனம்தார் காலத்தில் கட்டப்பட்ட களஞ்சியம், காரைக்கட்டுக் கட்டடம், காலி இடம் உள்பட சுமார் 22,000 ரூபாய் மதிப்புள்ளது. ஜமீன் இனம்களை எடுக்கிற காலத்தில், லைபனல் காம்பென்ஸேஷன் தொகை நிர்ணயம் செய்து எடுத்துக் கொள்ளும்போது அவ்வூர் கர்ணம் சர்க்காருக்குக் கணக்குக் காட்டவில்லை. சர்க்காரையே மோசம் செய்து குடியிருந்து வருகிறார். ஆகவே, உடனடியாக சர்க்காருக்குச் சொந்தமான கட்டடத்தை, தனிப்பட்ட ஒருவர் மோசம் செய்து வைத்திருப்பதை எடுத்து, அவ்வூரில் பள்ளிக் கட்டடம் இல்லாமல் தனிப்பட்டவர் விட்டில் பள்ளி நடைபெறுகிறது, அந்தக் கட்டடத்தை பள்ளிக்கு உபயோகப்படுத்த ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, குண்டாற்றுக் கால்வாய் தூர்ந்து போயிருப்பதைச் செப்பிவிட்டால், பாம்பாட்டம், பாஞ்சர், கலாவனச்சேரி: வக்கனாங்குண்டு, சிற்று மூன்றடைப்பு; அல்லிக்குளம்; ஆத்திசூளம் கிராமங்களுக்குத் தண்ணீர் பாயும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அங்கே உள்ள கண்மாய்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்ந்து அந்தப் பகுதிகளில் நீர்ப்பாசன வசதி ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக, 1957-ம் ஆண்டில் தமிழ் நாட்டிலே பூதம்பம் போல் ஒரு நிகழ்ச்சி ஏற்பட்டது என்பது உறுப்பினர்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். எங்கள் தலைவர் முத்துராமலிங்கத் தலைவர் அவர்களுடைய செல்வாக்கை அழிக்க வேண்டும் என்பதற்காக, கடந்த காலத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி, முன்பு பிரபாண்டிய கட்டபொம்மனை ஒழிக்க வேண்டும் என்று அவரோடு சேர்ந்த நாயக்க மக்களை விரட்டி விரட்டி சுட்டு ஒழிக்க அன்றைக்கு வெள்ளைக்கார அரசாங்கம் செயல்பட்டது போல, காங்கிரஸ் அரசாங்கமும் செயல் புரிந்தது, 17 பேர்களைச் சுட்டுக் கொன்றது. எங்கள் தலைவர் முத்துராமலிங்க தேவருடைய பிராந்தியத்திலே கலவரத்தைக்

1967 மார்ச் 28] [திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

கிளப்பிவிட்டு, கிட்டத்தட்ட 5000 பேர்களை புதுக்கோட்டைச் சிறையில் அடைத்துவைத்து, 836 பொய்க் கேசுகளைப் போட்டு, தேவரை கொலைவழக்கில் சம்பந்தப் படுத்தி கூட்டில் நிறுத்தி வைக்கும் அளவிற்குப் பயங்கர நிலையை காங்கிரஸ் சர்க்கார் உருவாக்கினார்கள். அந்த கேசுகளில் சம்பந்தப்படுத்தப்பட்ட 13 பேர்கள், மரவர்களும், ஹரிஜனங்களும் இன்னமும் சிறையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தண்டிக்கப் பட்டவர்கள். அந்த 13 பேர்களையும், மதிப்பிற்குரிய அண்ணா அவர்களுடைய அரசாங்கம் விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதுவே ராமநாதபுரம் மக்களுடைய கோரிக்கை என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். மற்ற மாவட்டங்களில் காங்கிரஸ் கட்சி ஒன்று, இரண்டு இடங்களையாவது பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால், ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் 17 சட்ட மன்ற தொகுதிகளிலும், மூன்று பாராளுமன்றத் தொகுதிகளிலும் காங்கிரஸ் எல்லா இடங்களையும் இழந்திருக்கிறது. அந்தக் காரணத்தினால், அந்தப் பகுதியில் வாழும் மக்கள் நீண்ட நாட்களாக வேண்டி விரும்பிக் கேட்கும் கோரிக்கையை இன்றைக்கு அரசு ஏற்றி ருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நிறைவேற்றி, தேவர் அவர்களின் ஆத்மா சாந்தி அடையச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. கே. கோவிந்தராசுலு: மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, எனக்கு இந்த கவர்னர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது பேச வாய்ப்புக் கொடுத்த தங்களுக்கு மீண்டும் மீண்டும் நன்றி அறிதலைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, பேச முற்படுகிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள், இந்தப் புதிய அரசு வந்து 15 நாட்களுக்கு மேலாகியும் இன்னும் இங்கே மூன்று படி அரிசி கொடுக்க வில்லையே என்று சில நண்பர்களும் காரசாரமாகவும், ஆவேசமாகவும் பேசினார்கள். ஆனால், மதிப்பிற்குரிய அந்த உறுப்பினர்கள் ஒன்றை உணர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கடந்த 19 ஆண்டுகாலமாக இந்த ஆட்சியில் இருந்த காங்கிரஸ் காரர்கள் நாட்டுக்கு, இந்த நாட்டு மக்களுக்குச் செய்த நல்ல காரியங்களை இந்தப் புதிய அரசு வரும் ஐந்து ஆண்டுகளில் நிச்சயமாகச் செய்து, மக்களுக்கு நன்மைகள் பல செய்யும், வசதிகளைத் தரும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதுவும் இரண்டு படி அரிசி ரூபாய்க்குப் போடும் என்று உறுதியை நான் இந்த மன்றத்தில் எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்க விரும்புகிறேன். அது போக, இரண்டு படி அரிசி கொடுக்க வில்லை, கொடுக்கவில்லை என்று பல உறுப்பினர்கள் பேசியதை கேட்டுக் கொண்டுதான் இருந்தேன். கடந்த கால அவையில் அங்கம் வகித்த கனம் ஒருவர் வீட்டில் தனக்குச் சொந்தமான பல நிலங்களை தன்னுடைய சொந்தக்காரர்களுடைய பெயர்களில் வைத்துக் கொண்டு, சென்ற ஆண்டுவரையில் எத்தக் கொள்முதல் அதிகாரிகளுக்குக் கணக்குக் கொடுக்கவில்லை. கேட்டபோது, அந்த கனம் ஒருவர் என்ன கூறினார் என்றால், தனது மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ்

[திரு. கே. கோவிந்தராசலு] [1967 மார்ச் 28]

கட்சியின் தலைவர் காமராஜ் அவர்களுடைய பிறந்த தின விழா விற்கு சென்னைக்கு அனுப்பப்பட்டு விட்டது என்று பதில் கூறினர். அதே போல், இன்னொரு காங்கிரஸ் எம்.எல்.ஏ. வீட்டில் பல தூற்றுக்கணக்கான நெல் மூட்டைகளைப் பிடித்து வைத்துக் கொண்டு, கொள்முதல் அதிகாரிகள் மூட்டைகளைப் பிடித்து அளக்க வந்த போது, சில ஆட்களை விட்டு அந்த அதிகாரிகளை விரட்டியடித்தார். அப்பொழுது அந்த அதிகாரிகள் வெளியில் வந்து தங்களுக்கு மேல் உள்ள அதிகாரிகளிடம் புகார்தனைக் கூறியும் கூட இது வரைக்கும் அந்தக் காங்கிரஸ் எம்.எல்.ஏ. பேரில் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை என்பதை மட்டும் நான் இங்கே கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அது போக, இன்றைக்குக் கொள்முதல் அதிகாரிகளுக்கு இந்த நம்முடைய அரசாங்கம் நல்ல பாதுகாப்புக் கொடுப்பதுடன், அவர்களுக்கு இந்தப் புதிய அரசு உறுதுணையாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அது போக, மாநிலத்தை விட்டு மாநிலத்திற்கு உணவுப் பொருள்களைக் கொண்டு போவதைக் கட்டுப்படுத்தியதால் பொது மக்களுடைய பாராட்டுதலை இந்த அரசு பெற்றிருந்தாலும், ஜில்லா விட்டு ஜில்லா கொண்டு போவதைக் கட்டுப்படுத்தியிருப்பதை நீக்க வேண்டும் என்று பொது மக்கள் அரசிடம் சொல்ல வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறார்கள்.

அரசாங்கத்தால் உத்தரவு போட்ட பிறகு, அரசாங்க உத்தரவை மதிக்காமல், அதை மீறி கள்ளக் கடத்தில் மூலமாக உணவுப் பொருள்களை எந்த வாகனங்கள் மூலம் கொண்டு போனாலும், அந்த வாகனங்களைப் பறிமுதல் செய்ய வேண்டும், அப்படிக் கொண்டு போகிற நபர்கள் மீதும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி, அதற்காக மதிப்பிற்குரிய உணவு அமைச்சர் ஒரு சட்டம் கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தற்போது கோவை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை, அந்த நகரத்தில் மட்டும்தான் அரிசிப் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சம் தலைவிரித்தாடுகிறது. மற்ற இடங்களில் அரிசி சுலபமாகக் கிடைக்கிறது. சென்னை போலவே மற்ற இடங்களிலும் விலை குறைவாகியிருக்கிறது. நேற்றையதினம் கூட மார்கெட்டில் அரிசி சுலபமாகக் கிடைத்தது.

இப்பொழுது திங்கட்கிழமை, வியாழக்கிழமைகளில் ஓட்டல் களில் சாப்பாடு போடுவதைத் தடைசெய்திருக்கிறார்கள். அந்த உத்தரவை இந்த அரசு மாற்றி, அதைத் திருப்பிப் பெறவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உணவுப் பொருள்கள் மீது போட்டிருக்கும் வரிகளையும் எடுக்க வேண்டும் என்று உணவு அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கடந்த 19 ஆண்டு காலமாக காங்கிரஸ் ஆட்சியில் பல இடங்களிலும், பல துறைகளிலும் ஊழல்களும், லஞ்சமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆஸ்பத்திரியில் படுக்கை வாங்குவதிலிருந்து, மருந்து

1967 மார்ச் 28] [திரு. கே. கோவிந்தராசுலு]

வாங்குவதிலிருந்து, மாணவர்கள் சென்னையிலும் மற்ற இடங்களிலும் கல்லூரிகளில் இடம் பிடிக்க வரும் வரையில், ஊழல், லஞ்சம் தான் இருக்கிறது. அதே போல் விவசாயிகளுக்குத் தண்ணீர் கொடுப்பதாக இருந்தாலும், அல்லது வேறு எதுவானாலும் லஞ்சம், ஊழல், விவசாயிகள் மாட்டுக்குக் கடன் வாங்குவதிலிருந்து, கிணற்றுக்குக் கடன் வாங்குவதிலிருந்து, உரம் வாங்குவதிலிருந்து, பூச்சி மருந்துகள் வாங்குவதிலிருந்து எல்லா வகைகளிலும் ஊழல் தான், லஞ்சம் தான் நடந்து கொண்டு இருக்கிறது.

அது போக, நகர மன்றங்களில் வேலைக்கு ஆட்கள் அமைப்பதிலிருந்து ஹெல்த் ஆபீஸ் வரையில் ஊழலும் லஞ்சமும் தான் பார்க்கிறோம். இதையெல்லாம் மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று நம்முடைய இந்தப் புதிய அரசைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

1962-ல் காங்கிரஸ் கட்சி பொதுமக்களிடம், அனாதையான வயதானவர்களுக்கு வாழ்க்கை பணம் கொடுப்போம் என்று பல சுவரொட்டிகள் மூலம் விளம்பரம் செய்து ஓட்டு வாங்கினார்கள். அதன் பிறகு ஜில்லாவிற்கு 4 பேர்கள், 5 பேர்கள் என்று கொடுத்தார்கள். மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை. இப்பொழுது இருக்கும் புதிய அமைச்சரவை அதை உடனடியாக பரிசீலனை செய்து, மீதிபுள்ள ஏழை அனாதைகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் மாநில அரசுக்கு மத்திய அரசு போதிய அதிகாரங்களைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்திலே, சென்னை மாநில அரசு நகரசபைகளுக்குப் போதிய அதிகாரங்களைக் கொடுக்கவில்லை. புதிய அரசு நகரசபைக்கும் போதிய அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எனது கோவை மாவட்டத்தில் ஏழைமக்கள் பலகாலமாக அரசாங்கப் புறம்போக்கு நிலத்தில் குடியிருந்து வருகிறார்கள். அந்தப் புறம்போக்கு எந்தவிதமான வசதிகளும் இல்லாமல் இருக்கிறது. அவர்களைத் திடீரென்று நம்முடைய மந்திரிமார்கள் வருவதாக இருந்தால், அவர்களைப் போலீசைக் கொண்டு அப்புறப் படுத்தி விடுகிறார்கள். மறுநாள் அவர்களுக்கு அந்த இடத்தில் குடிசைகள் அமைப்பது என்றாலும், உடனடியாகக் குடிசைகள் போட முடிவதில்லை. பல ரூபாய்கள் செலவாகிறது. ஆகவே, இந்த நம்முடைய புதிய அரசு, பல காலமாகப் புறம்போக்கு நிலத்தில் குடியிருக்கும் மக்களுக்கு அந்த நிலத்தை உரிமை மாற்றம் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, கோவை மாவட்டத்தில் ஆயிரக்கணக்கான நெசவுத் தொழிலாளிகள் வெளியூர்களிலிருந்து வந்து குடியேறியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை. உண்ண உணவும் உடுக்க உடையும், குடியிருக்க இடமும் இல்லாமல் அவர்கள் ஏரிக் கரை மீதும், குளக் கரை மீதும் குடியேறியிருக்கிறார்கள். இரண்டு மூன்று குழந்தைகளுடனும், தாய்மார்களும் தந்தைமார்களும் தெருத் தெருவாகப் பிச்சை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

பி. ப.
1-00

[திரு. கே. கோவிந்தராசுலு] [1967 மார்ச் 28]

கோவை மாவட்டத்தில் இந்த நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. வேலையற்றிருக்கும் அந்த நெசவுத் தொழிலாளிகளுக்கு இந்த அரசு தொழில்களை அமைத்துக் கொடுப்பதோடு, அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கவும் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோவை அரசாங்க ஆஸ்பத்திரி பல காலமாக விரிவுபடுத்தப் படவில்லை. அங்கு வரும் டி.பி. நோயாளிகளைப் பத்துப் பதினைந்து நாட்கள் ஆஸ்பத்திரியில் வைத்திருந்துவிட்டு, போதிய மருந்து வசதி இல்லாத காரணத்தால் வெளியே அனுப்பிவிட்டு கிருர்கள். அவர்களுக்கு மருந்து வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். ஆஸ்பத்திரியை விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்று பல காலமாகத் திட்டம் தீட்டியும், இதுவரையில் அந்த ஆஸ்பத்திரியைச் செம்மையாக்க சென்ற அரசு ஒன்றும் செய்யவில்லை. சென்ற வாரம் சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கோவை வந்த நேரத்தில், அவரிடம் அங்குள்ள அதிகாரிகள் புகார் கூறினார்கள். அதைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பதினைந்து ஆண்டுக் காலமாக, மூன்று பொதுத் தேர்தலின் போதும், சிறுவாணித் திட்டம் வரும், என்று சொல்லிக் காங்கிரஸ் கட்சி மக்களிடம் ஓட்டு வாங்கியிருந்தும், இதுவரையில் சிறுவாணித் திட்டம் எரவில்லை. கோவை மாவட்டத்திலிருந்து இரண்டு அமைச்சர்கள் வந்திருப்பதால், மற்ற அமைச்சர்களிடம் பேசி, சிறுவாணித் திட்டத்தை உடனடியாக முடித்துக் கொடுக்க வேண்டும்.

அரிசி கேட்ட ஒரு பாவத்திற்காக அர்ஜுன் என்பவரைச் சென்ற அரசு சுட்டுக் கொலை செய்துவிட்டது. கொலை செய்யப் பட்ட அர்ஜுனனுடைய நண்பர்கள் சிலரைப் பிடித்து வைத்துக் கொண்டு, அவர்கள் மீது கேஸ் போட்டு, இரண்டு ஆண்டுகளாக, சுட்டுத் தள்ளிய அந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டருக்கு உடல்நிலை சரியில்லை என்ற ஒரே காரணத்திற்காக வாரத்திற்கு ஒரு தடவை கேஸைத் தள்ளிப் போட்டு, வாரா வாரம் கோர்ட்டுக்கு வரச் சொல்லித் தொந்தரவை கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். அந்தக் கேசை உடனடியாகப் புதிய அரசு வாபஸ் வாங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். ஆர். கண்ணன்: கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்களுடைய உரையின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல நான் விழைகிறேன். கவர்னருடைய உரையில் குறிப்பாக உணவுப் பிரச்சினையைப்பற்றி அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. அது மிக மிக அடிப்படைத் தேவை என்பதை யாரும் மறுக்க இயலாது. கவர்னருடைய உரையானது ஏறக்குறைய ஆளும் கட்சியினுடைய கொள்கையை ஒட்டியது என்று கூறலாம். ஆனால், இதற்கு முன்பு நிகழ்த்தப்பட்ட கவர்னர் உரைகளைப் பல ஆண்டு காலமாகக்

1967 மார்ச் 28] [திரு. எம். ஆர். கண்ணன்]

கவனித்து வந்த காங்கிரஸ் நண்பர்கள், இன்றைய ஆளும் கட்சியினருடைய கவர்னர் உரையில் எந்த விதமான நல்ல நோக்கமும் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், அவர்களுக்கெல்லாம் தெரியும். சென்ற இருபதாண்டுக் காலமாக காங்கிரஸ் ஆட்சி நடந்து வந்திருக்கிறது. இந்த நாடு நல்லதொரு நிலைமைக்கு வராததற்குக் காரணம் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய சென்ற கால ஆட்சிதான் என்பதைக் காங்கிரஸ் கட்சியிலுள்ள அவர்களே உணர்வார்கள். அந்த உணர்வின் அடிப்படையில்தான் மக்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில் வாக்களித்து வேறு ஆட்சியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதனுடைய அடிப்படைக் காரணம், மக்களுக்கு நல்லது செய்யவேண்டும் என்ற ஒரு குறிக்கோள்தான். எந்தக் கட்சியினுடைய ஆட்சி இருந்தாலும், அவர்கள் மக்களுடைய நன்மையைக் கருதி ஆட்சி நடத்த வேண்டும். ஆனால், இன்று காணப்படும் நிலை என்ன? கவர்னர் உரையின் மீது காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் பேசும்போது, 'அதிலே ஒன்றும் இல்லை' என்று குறிப்பிட்டார்கள். என்ன என்ன இருக்கவேண்டும் என்று காங்கிரஸ் கட்சியினர் சொல்வதும் அவ்வளவு உசிதமானவையாக இல்லை. காரணம், நிராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற ஒரு வாரத்திற்குள் கவர்னருடைய உரையைத் தயாரிக்க வேண்டிய நிலையில் இருந்தது. இந்தக் குறுகிய காலத்திற்குள் என்ன கொள்கையை ஆட்சிக்கு வந்துள்ள கட்சி வகுக்க முடியும் என்பதை நாம் உணர வேண்டும். அதை மிக மிகத் தெளிவாக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அடுத்து வர இருக்கிற பட்ஜெட்டில்தான் இந்தக் கட்சியினுடைய உண்மையான கொள்கை பிரதிபலிக்கும். ஆனால், இப்பொழுது நடைமுறை சம்பிரதாயத்தையொட்டி கவர்னருடைய உரை தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும், அதில் ஏதும் இல்லை, இல்லை என்று சொல்லுவது, ஏதோ எதிர்க்கட்சி, ஆளும் கட்சி என்ற நிலையில் மட்டும் சொல்லப்படுவதாக இருக்கிறதே தவிர, உண்மையிலேயே மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்பதை அவ்வளவாகப் பிரதிபலிக்கவில்லை என்று நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கவர்னருடைய உரையில் சென்ற தேர்தலைப்பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சென்ற தேர்தலானது உலகமே வியந்து பார்க்கக்கூடிய அளவுக்கு இருந்தது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உலகமே வியந்து பார்க்கக்கூடிய அளவுக்கு இருந்தது என்றால், அதற்குக் காரணம் இந்தியா ஒரு பெரிய ஜனநாயக நாடாகும். உலகத்திலேயே பெரிய ஜனநாயக நாடு என்ற நிலையில் இந்தியா இருந்து கொண்டு வருகிறது. அந்த உண்மையையொட்டி, இருபது ஆண்டுக் காலமாக ஒரே கட்சி ஆட்சியில் இருப்பதால், ஒன்று, மக்களுக்கு ஜனநாயகம் என்ன என்பது நல்ல முறையில் போதிக்கப்படவில்லை, அல்லது அந்தக் கட்சியினுடைய ஆட்சி மிகச் சிறப்பாக இருக்கவேண்டும். இரண்டிலே ஒன்று இருந்தால்தான், ஒரே கட்சி இருபது ஆண்டுக் காலமாக ஒரு நாட்டில் இருந்திருக்க முடியும். அது ஜனநாயக அமைப்பில் சாதாரணமானதல்ல.

[திரு. எம். ஆர். கண்ணன்] [1967 மார்ச் 28]

சர்வாதிகார ஆட்சியில் அது மிக மிகச் சாதாரணம். இருபது ஆண்டுக்கு மேலும் இருக்கலாம்; எப்படி வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். ஆனால், ஜனநாயகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆட்சியில் இருபதாண்டுக் காலம் ஒரே கட்சி ஆட்சியில் இருப்பதை உலகத்திலே வேறு எந்த நாட்டிலும் காணப்படாத ஒரு நிலை என்று பெருந்தலைவர்களெல்லாம் கருதுகிறார்கள். ஆகவேதான், இந்த முறை இந்தியாவில் ஜனநாயக அமைப்பு எப்படி இருக்கிறது என்று பார்த்தார்கள். ஆனால், மக்களுக்கெல்லாம் நல்ல அரசியல் தெளிவை ஏற்படுத்தவில்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். சென்ற 17 ஆண்டுக் காலமாக இந்தியா ஒரு குடியரசாக விளங்கிக் கொண்டிருந்தும், மக்களுக்கு நல்ல அரசியல் தெளிவைக் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் ஏற்படுத்தவில்லை. காங்கிரஸ் கட்சி சென்ற இருபதாண்டுக் காலமாக ஆட்சி நடத்தியதற்குக் காரணம், நமது இந்தியாவில் மக்கள் அரசியல் தெளிவு அதிகம் பெருததுதான். நமது இந்திய மக்கள் உண்மையிலேயே அரசியல் தெளிவு பெற்றிருந்தால், பத்தாண்டுக் காலம் கூட காங்கிரஸ் ஆட்சி நீடித்திருக்காது; பத்து ஆண்டுக்குள் காங்கிரஸ் ஆட்சி மாறி வேறு ஆட்சி வந்திருக்கும். இந்தக் கட்சி, அந்தக் கட்சி என்று பார்க்காமல், எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் நல்ல ஆட்சியாக இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் மிக முக்கியமானது.

கவர்னர் அவர்களுடைய பதவியைப் பற்றி இங்கே பல அன்பர்கள் பேசினார்கள். நாங்கள் எல்லாம் எதிர்க்கட்சியில் இருந்தபோது, 'கவர்னர் பதவி தேவை இல்லை' என்று பேசினதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால், இப்பொழுது கவர்னர் உரை மீது நடைபெறும் விவாதத்தில் நாங்கெல்லாம் பங்கெடுத்துக்கொண்டு அவருடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தில் பேசுகிறோம் என்றும் குற்றச்சாட்டாகச் சொன்னார்கள். அது மிக மிகத் தவறான குற்றச்சாட்டாகும். இன்று இயங்கிக்கொண்டிருக்கும் இந்த ஆட்சி, ஒரு சட்டத்தின் அடிப்படையில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் உள்ள ஆட்சியை விரும்பி ஏற்றுக்கொண்டுள்ள கட்சி சட்ட அடிப்படையில் தான் நடக்க வேண்டும். அந்த நிலையில்தான் கவர்னர் உரையின் மீது நாங்கள் கருத்துத் தெரிவிக்கிறோம்; அதை ஆதரிக்க வேண்டிய நிலையிலும் இருக்கிறோம்.

தமிழரசுக் கழகத் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது, இந்த மாநிலத்தினுடைய மொழி தெரிந்த ஒருவரைக் கவர்னராக நியமித்தால் அது மிக மிக நல்ல முறையாக இருக்கும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது நல்ல ஜனநாயக முறையாகவும் இருக்கும் என்றார்கள். அந்தக் கருத்தை நான் முழுக்க முழுக்க ஆதரிக்கிறேன் கல்கத்தா உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி திரு. பி. டி. ருட்ஜி அவர்கள் பேசும்போது மிக மிகத் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். எந்த ஒரு கவர்னரும் அந்த மாநிலத்தினுடைய மொழியை அறிந்திருந்தால்தான், அந்த மாநில மக்களுடன் நல்ல முறையில் பழக முடியும். அந்த வகையில்தான் நல்ல ஜனநாயகம் அமைய முடியும். ஆனால், இன்றுள்ள நிலையில் அவர் ஒரு காட்சிப்

1967 மார்ச் 28] [திரு. எம். ஆர். கண்ணன்]

பொருளாக இருக்கிறார். அவர் ஏதோ தமக்கெல்லாம் அப்பாற் பட்டவராகவும், மக்களோடு நேருங்கிப் பழக முடியாத நிலையிலும் இருக்கிறார். அந்த நிலை மாறி, ஒரு மாநிலத்தில் கவர்னராக நியமிக்கப்படுவார், அந்த மாநிலத்தில் வழங்கும் மொழியை அறிந்தவராக இருந்தால் எந்தவிதமான கேடும் இருக்காது. கவர்னராக இருப்பவர் கட்சிச் சார்பற்றவராக இருக்கவேண்டும். இப்பொழுதுள்ள இந்திய அரசு காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய மெம்பர்களுையே பெரும்பாலும் கவர்னர்களாக நியமிக்கிறது. அந்த நிலை மாறவேண்டும். கட்சிச் சார்பற்ற ஒரு நடுநிலையாளர், அந்தந்த மாநில மொழியைத் தெரிந்தவர்தான் கவர்னராக வர வேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம் ஆகும்.

ஜனநாயகம் என்றால், மக்களுடைய அதிகாரம் தான் ஆட்சிப் பீடத்தில் உள்ளவர்களை அடக்க இருக்கவேண்டும் என்பது காந்தியாருடைய கருந்தாகும். ஆனால் சென்ற முறை இருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சியில் மக்களைத் தங்களுடைய அதிகாரத்திற்குள் அடக்கியான வேண்டும் என்ற ஒரு நிலையை ஏற்படுத்திவிட்டது. அந்த நிலைதான் அந்தக் கட்சியினுடைய தோல்விக்குக் காரணமாகும். தேர்தலைப் பற்றிச் குறிப்பிடுகிறபோது கூட, ஜனநாயக முறையில் தேர்தல் என்று சொல்லுகிறார்கள். உண்மையிலேயே ஜனநாயக முறையில் தேர்தல் இருக்கிறதா என்றால், ஏட்டளவில் இருக்கிறதே தவிர, நடைமுறையில் இல்லை. இன்று தேர்தெடுக்கப்பட்டு இங்கே வந்துள்ள அன்பர்கள் அனைவரும் அவரவர்கள் மனத்திலே கைவைத்துப் பார்த்தால் உண்மையிலேயே தேர்தலுக்கான செலவுக் கணக் கைக் கொடுத்துள்ளது உண்மையிலேயே நியாயமான செயலா என்பதை அவரவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நாமெல்லாம் சட்ட மன்றத்தில் சட்டத்தை ஏற்படுத்த வந்திருக்கிறோம். தவறான காரியத்தைச் சொல்ல இல்லை. மனத்தில் பட்டதைப் பேசுவது நல்லது. எப்போதும் பேசவேண்டும். என்னையும் சேர்த்துத்தான் சொல்லுகிறேன். ஒவ்வொருவரும் மனச்சாட்சிப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும். பலரது கணக்கு நியாயமாக இருக்கலாம். பலர் பெரும் கோடசுவரர்கள். அவர்களெல்லாம் தேர்தலில் நின்றார்கள். அவர்கள் எத்தனையோ லட்ச ரூபாய் செலவு செய்கிறார்கள். சட்டத்தை ஏற்படுத்தியவர்கள், சட்டத்தை ஏற்படுத்த இருப்பவர்கள் அதை மீறக் கூடாது. அவர்களே கூட தேர்தல் நேரங்களில் பல தவறுகள் செய்ய வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அந்த நிலை நாட்டில் இருக்கக் கூடாது. உண்மை நிலையை உணர வேண்டும். அதற்கொப்ப சட்ட திட்டங்களை அமைக்கவேண்டும். அப்படியிருந்தால் நாட்டில் நல்ல ஆட்சி இருக்கும். எந்தக் கட்சி ஆட்சியில் வந்தாலும் நாட்டு மக்களின் நல்வாழ்வுதான் முக்கியம்.

இன்றுள்ள நிலையில் பெருவாரியான மக்களிடத்திலே அறம், ஒழுக்கம், நேர்மை ஆகிய நல்லொழுக்கங்கள் அறவே காணப் பெறுவதில்லை. இன்று நாட்டில், ஒவ்வொரு மாநில முதலமைச்சர்கள் மீதும் ஏதாவது ஒரு தவறான குற்றச்சாட்டு சாட்டப்படுகிறது. இது முதலமைச்சர்கள் மீது ஏற்படுகின்ற ஊழல் குற்றச் சாட்டு, 'காப்ஷன்' என்பது கீழ்நிலையில் இருந்தால் நீக்கிவிட

[திரு. எம். ஆர். கண்ணன்] [1967 மார்ச் 28]

லாம். மேல்நிலையில் இருந்தால் எப்படி நீக்குவது? ஒரு நாட்டு மக்களுக்கே உதாரணமாக விளங்கக்கூடிய முதலமைச்சர்கள்மீது இப்படி கர்ப்புண் கேஸ்கள் இருக்கிறதென்றால், அந்த நிலைமைதான் காங்கிரஸ் ஆட்சி வீழ்ச்சியுற்றதற்குக் காரணம். கொள்கையளவில் காங்கிரஸ் கட்சியில் கொள்கை எந்தவிதத்திலும் குறைந்தது அல்ல. ஆனால் அவர்கள் அதை நடைமுறைப்படுத்துவது இல்லை. கொள்கையை நடைமுறையில் கொண்டுவரும்போது அவர்கள் பேசுவதும் ஜனநாயக சோஷலிசம், நாங்கள் பேசுவதும் ஜனநாயக சோஷலிசம்தான். நடைமுறைக்கு வரும்போது அவர்கள் கொள்கையற்றவர்களாக இருந்தார்கள். அதுதான் தோல்வியை ஏற்படுத்தியது. எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் தாங்கள் ஏற்றுக்கொண்ட கொள்கையை நூற்றுக்கு நூறு சதவிகிதம் நல்ல முறையில் செயல்படுத்த வேண்டும்.

(மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் தலைமை)

மதுவிலக்குச் சட்டத்தைப்பற்றிக்கூட சில அன்பர்கள் பேசினார்கள். இன்று பலர் கண்டதைக் குடித்துச் சாகிறார்கள். இன்று எத்தனையோ பேர் கண்டதைக் குடித்து, நேயுற்று சிகிச்சை பெறுவதற்காக மருத்துவமனைகளில் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கலாம். சட்டம் என்று ஒன்று கொண்டுவந்த பிறகு அதை அமல்படுத்துவதில் ஒரு உறுதியான கொள்கையைப் பின்பற்ற வேண்டும். இல்லையென்றால் அந்தச் சட்டத்தையே நீக்கிவிட வேண்டும். மக்களை ஏமாற்றுவதற்காகக் குடியை ஒழித்திருக்கிறோம் என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் சொல்லிவந்தார்களே தவிர, அது நாட்டு மக்களுக்கு நன்மையைத் தரவில்லை. குடி என்பது தவறானது, தீதானது. உண்மையில் நாம் இதைப் பின்பற்ற வேண்டும் பின்பற்ற முடியா விட்டால் அந்தச் சட்டத்தையே நீக்கிவிடவேண்டும். வீண்செலவாக அதை வைத்துக்கொண்டிருக்கக் கூடாது. மேலும் குறிப்பாக அந்நிய ஆட்சி அகன்று நமது சொந்த ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகு அதிகாரத்தில் உள்ளவர்கள், சட்டமன்ற, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு உறவினர் என்ற நிலைதான் இருந்து வருகிறது. அதனால் தைரியமாகத் தவறு செய்கிறார்கள். ஆட்சியில் உள்ளவர்களும் அதை ஆதரிக்கிறார்கள். சட்டம்தான் முக்கியமென்பதில், ஆனைப் பார்ப்பதிலே பிரயோசனம் இல்லை. காங்கிரஸ் சர்க்கார் ஆனைப் பார்த்தே இனவரையில் காரியங்களைச் செய்து வந்திருக்கிறார்கள். வேண்டியவர்கள் என்றால் ஒன்று, வேண்டாதவர்கள் என்றால் ஒன்று என்றே நடந்து வந்திருக்கிறார்கள். இப்படி இருந்தால் நிர்வாகம் எப்படி நல்ல முறையில் நடைபெறும்?

பொதுவாக, சர்க்காரிலே உத்தியோகம் செய்பவர்கள் எந்தக் கட்சியிலும் சேரக் கூடாது. அப்படி ஒரு முறை இருக்கிறது.

(மணியடிக்கப்பட்டது.)

The Speaker has allowed fifteen minutes or twenty minutes to other Members. Please allow me to speak for a few more minutes.

1967 மார்ச் 28] [திரு. எம். ஆர். கண்ணன்]

உணவுப் பிரச்சினையைப்பற்றி பலபல கருத்துக்களைச் சொல்லி யுள்ளார்கள். அதை நல்ல முறையிலே நிர்வகிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மனையடிக்கப்பட்டது)

சபாநாயகர் அவர்களே, அருள்கூர்ந்து இன்னும் இரண்டு நிமிஷங்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்னையிலே, குறிப்பாக குடிதண்ணீர்ப் பிரச்சினை இருக்கிறது. எனது தொகுதியாகிய பேசின் பிரிட்ஜ் பகுதி குடிசைகள் நிரம்பிய பகுதி. அங்கு நல்ல முறையில் குடிதண்ணீர் விநியோகிக்கப்படவில்லை. இந்தப் பிரச்சினைக்கு இன்றுள்ள ஆட்சி மிகமிக நல்ல முறையில் தீர்வுகாணும் என்று நம்புகிறேன். சென்னை நகர விஷயத்தைப்பற்றி, இந்திய சர்க்கார் 'கோசலா கமிட்டி', 'குல் ஹாத்தி கமிஷன்' போன்ற வில கமிட்டிகளை நிறுவினார்கள். அவர்கள் கிருஷ்ண, பெண்ணையாறு இணைப்புத் திட்டம் ஒன்றுதான் குடி தண்ணீர்ப் பிரச்சினையை நிரந்தரமாகத் தீர்க்கவல்லது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். காவேரி திட்டத்தை விட அதுதான் சிறப்பாக இருக்கும். இதில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சென்னையிலே பிச்சைக்காரர்கள் மிகமிக அதிகமாக இருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சியின் ஆரம்பத்தில் எத்தனை பிச்சைக்காரர்கள் இருந்தார்கள், சென்ற வருஷத்தில் எத்தனை பிச்சைக்காரர்கள் இருந்தார்கள் என்ற கணக்குப் பார்த்தால், காங்கிரஸ் சர்க்காரின் சாதனை மிகமிகத் தெளிவாக விளங்கும். உள்ளதை எடுத்துச் சொல்ல அந்தக் கட்சிக்காரர்கள் பயப்படுகிறார்கள். உண்மையைச் சொல்லியே ஆகவேண்டும்.

என்னுடைய பகுதியில் பீடித் தொழிலாளர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நிலைமை மிகமிகக் கேவலமாக இருக்கிறது. அவர்கள் நிலைமையைச் சீர்ப்படுத்த ஒரு நல்ல சட்டத்தை ஏற்படுத்தினால் அவர்கள் பாதுகாப்பாக வாழக்கை நடத்த முடியும்.

கடைசியாக ஒரே ஒரு வேண்டுகோள். சென்னை நகரத்தில், பல கை ரிக்ஷாக்கள் இருக்கின்றன. சைகின் ரிக்ஷாக்களும் இருக்கின்றன. கை ரிக்ஷாவில் மனிதனை மனிதன் இழுப்பது மிகமிகக் கேவலமான நிலை அதை ஒழித்தாக வேண்டும். ஆகவே, ரிக்ஷாத் தொழிலாளர்களுக்கு இரண்டு பேர் ஏறக்கூடிய கைகின் ரிக்ஷாக்களை—அமைத்து அவர்களுக்கு சர்க்காரே வழங்க வேண்டும். தினமும் அவர்கள் பக்கத்திலுள்ள எந்தப் போலீஸ் ஸ்டேஷனிலாவது தினம் ஒன்றுக்கு இரண்டு ரூபாய் செலுத்தி வரச் சொன்னால் முடிவிலே ரிக்ஷாவை அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கே சொந்தமாக்கி விடலாம். இந்த முறையை அனுஷ்டித்தால் அந்த ஏழைத் தொழிலாளர்களுடைய வாழ்வு மலரும். நாம் நம்முடைய ஆட்சியில் ஏழைகளையும் மத்தியதர வகுப்பினரையும் கவனித்தாக வேண்டும். மேல்நிலையில் இருப்பவர்களை அழிக்க வேண்டுமென்பது இல்லை. நிம்மதியாக வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிற அவர்கள் இன்றுள்ள

[திரு. எம். ஆர். கண்ணன்] [1967 மார்ச் 28]

நிலையிலேயே சிலகாலம் இருக்கட்டும் ஏழைகளை உயர்த்தலே நாம் பல திட்டங்களைத் திட்டியாக வேண்டும். மேலும் இன்றை அரசு ரெபரண்டங்களைப் பற்றி அடிக்கடி பேசி வருகிறது. இந்த நாட்டிலே எழுத்தறிவு உள்ளவர்கள் மிகமிகக் குறைவாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, ரெபரண்டம் வைத்துத்தான் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று இல்லை. எல்லாக் காரியத்தையும் மக்களுடைய பிரச்சினையாக எண்ணி இந்த அரசு அருள்கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

* திரு. நா. காசிராமன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையிலே, நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கும் உணவுப் பிரச்சினையைப்பற்றிக் கவலையும், அதைத் தீர்ப்பதில் உள்ள ஆர்வத்தையும் காட்டியிருக்கிறார்கள். உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு உணவுத் தானியக் கொள்முதல் செய்வது அவசியம் என்று சில நாட்களுக்கு முன் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள், 'Tap the rich and pat the poor' என்று அழகாகச் சொன்னார்கள். Tap என்ற வார்த்தையை அப்படியே திருப்பிப் போட்டு Pat என்று அழகாகச் சொன்னார்கள். பெரிய நிலக்கிழார்களைத் தட்டிக் கேட்க வேண்டும். சிறு நிலக்கிழார்களைத் தட்டிக் கொடுத்து வாங்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்போது நடைமுறையில் நடைபெற்று வருவதைப் பார்க்கும்போது, பத்திரிகைகளின் வாயிலாகத் தெரிவித்துகொள்ளும் போது அதிகாரிகளால் நிலைமை தட்டிவிடப்பட்டிருக்கிறது. மக்கள் நிலை பொறி தட்டினும்போல் இருக்கிறது. அதுமாதிரியில்லாமல். மிகவும் சங்கடமும் இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுமான சங்கடமும் இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கவர்னர் அவர்கள் உரையில் சிறு கைத் தொழில்களைப்பற்றி ஏதும் காணக் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. விவசாயிகள் அதிகமாக உள்ள நாட்டிலே சிறு தொழில்களின் வளர்ச்சிக்கு நல்லாதலும், உக்கரவும் கொடுத்தால்தான் மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயரும்.

குறிப்பாக, எங்கள் பிராந்தியத்தில் தஞ்சை ஜில்லாவில் விவசாயிகள் அதிகம் இருக்கிறார்கள். அங்கு விவசாயிகளுக்குப் பல குடிசைத் தொழில்கள், சிறுசிறு தொழில்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க இந்த அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்முடைய நாட்டில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு மற்ற, மற்ற நாட்டில் உள்ள தொழிலாளர்களைக் காட்டிலும் தொழில் துடபத்தலோ, வேலை செய்யும் ஆற்றலிலோ திறமைக் குறைவு இல்லை. எந்த விதத்திலும் மற்ற நாட்டில் தொழிலாளர்களைவிட நம் நாட்டுத் தொழிலாளர்கள் தாழ்ந்தவர்கள் அல்ல. நல்ல உழைப்பாளிகள், மற்றவர்களைவிட நல்ல பயிற்சி அனுபவமும் சீக்கிரத்தில் பெறக்கூடியவர்கள், ஆகவே நிறைய தொழில்வசதிகளை ஏற்படுத்தி கொடுத்தாகவேண்டும்.

1967 மார்ச் 28] [திரு. நா. காரிராமன்]

அடுத்தபடியாக, இலவசக் கல்வித் திட்டத்தை ஆரம்பப் பாடசாலை, உயர்தர பாடசாலை, கல்லூரி என்ற மட்டத்தில் மட்டும் வைத்துக்கொள்வதில் பயன் இல்லை. தொழில்துறையில் பயிற்சி பெறுவதற்கும் ஏழைப் பெற்றோர்களின் குழந்தைகளுக்கு நாம் இலவசப் பயிற்சி அளிக்க முன்வரவேண்டும். குறிப்பாக பாவி டெக்னிக் போன்ற தொழிற் பள்ளிக்கூடங்களிலும் இந்த இலவசக் கல்வித் திட்டத்தை, விஸ்தரித்தாகவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதனால் ஏழைப்பெற்றோர்களின் குழந்தைகள் நல்ல தொழில் கல்னியைப் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும்.

உணவுக்கு அடுத்தபடியாக நம் நாட்டில் உள்ள பிரச்சினை குடிதண்ணீர்ப் பிரச்சினை. ஆற்றிலே தண்ணீர் வற்றி, கோடை ஆரம்பமானவுடனேயே பல நகரங்களில் குடிதண்ணீர்ப் பிரச்சினை ஏற்பட்டு விடுகிறது. பல மேஜர் பஞ்சாயத்துப் பகுதிகளிலும் கூட இதைக் காணலாம். திருச்சி, மதுரை, சென்னை, கோவை என்று இப்படியாக பல பெரிய நகரங்களிலும் இது தலைவலியாக இருக்கிறது. இதற்கு நிரந்தரமான பரிகாரத்தைக் காணவேண்டுமென்று சொன்னால் மின்சார போர்டு போல வாட்டர் சப்ளை டிரைவேஜ் போர்டு என்பதாக ஒன்றை நாம் நிறுவியாக வேண்டும். அவர்கள் ராஜ்யத்தில் உள்ள இந்த நிலைமையை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து அங்காங்கே நல்ல செயல்முறைகளை மேற்கொண்டால்தான் நிரந்தரமாக இதற்குப் பரிகாரம் காண முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பல நகரங்களில் 1961-ம் வருஷத்தில் எடுக்கப்பட்ட ஜனத்தொகைக் கணக்கையும் இப்போது இருக்கின்ற ஜனத் தொகைக் கணக்கையும் எடுத்துப் பார்த்தால் எந்த அளவுக்குப் பல நகரங்களின் ஜனத்தொகை பெருகி இருக்கிறது என்பது தெரியும். இந்த நகரங்களில் உள்ள மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு, லைப் இன்ஷூரன்ஸ் கார்ப்போஷன் மற்றும் பாங்கு ஊழியர்களுக்கு இவர்கள் போன்றவர்களுக்கும் பழைய ஜனத் தொகை கணக்கின் அடிப்படையிலேயே பஞ்சப்படி கொடுத்து வருவது நியாயமானதாக இருக்காது. ஒவ்வொரு நகரங்களிலும் வாழ்க்கைச் செலவுகள் கூடிவிட்டன. விலைவாசிகள் ஏறியிருக்கின்றன. சும்பகோணம் நகர சபையை எடுத்துக்கொண்டால் 1961-ல் 93 ஆயிரம் சொச்சம் ஜனத்தொகை இருந்ததாகக் கணக்கிடுது. அதன் நகர சபைத் தலைவராகப் பணியாற்றி வருவதனால் எனக்குத் தெரியும். சர்க்கரை கார்டு பாமிலி கார்டு வீடு தோறும் விநியோகம் செய்கிறபோது கவனிக்கேன். கிட்டத்தட்ட லட்சத்து இருபதாயிரம் பேர்களுக்கு மேல் இருக்கிறார்கள். கொஞ்சம் இது அதிகப்படியாகக் கொடுத்திருக்கலாம் என்பதாக மார்ஜின் எடுத்துக் கொண்டு குறைத்தாலும் லட்சத்துப் பத்தாயிரம் மக்கள் நிச்சயமாக இருக்கிறார்கள். இன்னமும் 93 ஆயிரம் பேர்கள் என்ற பழைய ஜனத்தொகைக் கணக்கின் அடிப்படையில் அங்குள்ள ஊழியர்களின் பஞ்சப்படி போன்றவற்றை நிர்ணயிப்பது கொஞ்சங்கூட சரியில்லை. ஆகவே இன்னுள்ள ஜனத் தொகைக் கணக்கை நல்ல முறையில் தயார் செய்வதற்கு இந்த அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. நா. காசிராமன்]

[1967 மார்ச் 28]

அடுத்து, சும்பகோணம் நகரசபையைச் சேர்ந்த ஆஸ்பத் திரியை சர்க்கார் முன்பு எடுத்துக்கொண்டார்கள். ஆனால் அதை அந்த நகரத்தின் ஜனத்தொகை விரிவுக்கேற்ப, அந்த நகரத்தைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களின் ஜனத்தொகை விரிவுக்கேற்ப விஸ்தரிக்க வில்லை. அந்த ஆஸ்பத்திரி முன்பு எந்த நிலையில் இருந்ததோ அதே நிலையில் தான் இன்றும் இருக்கிறது. அதையும் நல்ல முறையில் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்தச் சமயத்தில் பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு அளித்த சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. செ. கோ. விசுவநாதன் : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னரின் உரையை ஆதரித்து எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கவர்னர் அவர்கள் தம் உரையில் முக்கியத்துவம் கொடுத்திருப்பது உணவுத்துறை சம்பந்தமாகவும், விவசாயத் துறைக்கு அளிக்கப்படவேண்டிய ஊக்கத்தைப்பற்றியதுமே ஆனால், பொதுவாக உணவு உற்பத்தி பெருகி இருக்கிறது. உணவு உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது என்பதாக காங்கிரஸ் கட்சியினர்கள் கொடுத்து வந்த புள்ளிவிவரங்கள் எல்லாம் நம்மை ஏமாற்றுகின்ற புள்ளி விவரங்களாகத்தான் இருந்தனவே. தவிர நாட்டில் உள்ள சங்கடமான நிலைமையை ஒப்போது நாம் உணர்கிறோம். விவசாயிகளுடைய கஷ்டங்கள், சாகுபடியில் இருக்கிற சங்கடங்கள், உர விநியோகத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற கோளாறுகள் இவற்றைத் தான் நாம் காண்கிறோம்.

பொதுவாக இன்றையதினம் உரவிநியோகம் சம்பந்தப்பட்ட வரை சென்னை மாநிலத்தில் இருக்கிற முறை—ஸ்டாக்கிஸ்டிகள் மூலமாக விவசாயச் சங்கங்களுக்கு விநியோகிக்கப்படுகிறது. விவசாயச் சங்கங்கள் அங்கங்கே உள்ள விவசாயிகளுக்குப் பகிர்ந்து அளிப்பது என்பதுதான். அப்படி ஏற்படுத்தப்பட்ட முறையில் பல ஊழல்கள் ஏற்பட்டுவிட்டன. இதனால் விவசாயிகள் வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, உர விநியோகத்திற்கு ஒரு நல்ல திட்டத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தாக வேண்டும் என்று அபிப்பிராயம் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் ஒரு 'கோடவுன்' கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அந்தந்த வட்டாரத்திற்குத் தேவைப்படுகிற உரம், எவ்வளவு என்று முதலிலேயே கணக்கிட்டு அந்த அளவில் உரத்தை ஸ்டாக்கிஸ்ட் மூலமாக ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் நாம் அனுப்பிவிட்டலாம், அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் விவசாயிகளுக்கு உரத்தை அளிப்பதன் மூலம் இந்த உர விநியோகத்திலுள்ள ஊழலை ஒரு வாரா அகற்ற முடியும் என்று நினைக்கிறேன். பொதுவாக, கிராமத்தில் இருக்கிற விவசாயச் சங்கங்கள் எல்லாம் இன்றையதினம் செயலற்ற முறையில் இருக்கின்றன. கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் ஏற்பட்டுவிட்ட ஊழல், மார்கெட்டிங் சோஸைட்டியில் ஏற்பட்டு விட்ட ஊழலின் காரணமாக எல்லா விவசாயச் சங்கங்களும் மடங்கிவிட்டன. ஆகவே, விவசாயச் சங்கங்களின் மூலம் உர விநியோகம் செய்யலாம் என்று நினைப்பது சரியாக இராது. கிராம சேவக்குகள் மூலம் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் தேவைப்

1967 மார்ச் 28] [திரு. செ. கோ. விசுவநாதன்]

படுகிற உர அளவைக் கணக்கிட்டு, அந்த அளவுக்கு ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும், நாம் அனுப்பிவிடுவது நல்ல முறையில் வேலை செய்யக்கூடும். இந்தத் திட்டத்தை அரசினர் ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே முறையில், செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் இருக்கிற மதுராந்தகம் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலையானது கடந்த ஏழுாண்டிக் காலமாக சர்க்கரை உற்பத்தி செய்து வந்திருக்கிறது. அந்த ஆலையைக் கடந்த 1964-ம் ஆண்டு இச்சபையினுடைய பப்ளிக் அக் கவுண்ட்ஸ் கமிட்டி சென்று பரிசீலனை செய்த நேரத்தில், 1962-63-ம் ஆண்டு வரை 28 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டத்தில் அது செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தும், அதைப்படுத்து 1963-64-ல் தொடர்ந்து 2 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டு வந்ததும் தெரிய வந்தது. இந்த அளவில் 30 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டு அது செயலற்றிருக்கிறது. அங்கு இருக்கிற நிர்வாகிகளைச் சந்தித்து பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டி கேட்ட நேரத்தில் அவர்கள் பல காரணங்களைச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். முக்கியமாக அரசியல் பிரச்சினை காரணமாக அந்தப் பகுதியினர் அந்த ஆலையை எந்த ஊரில் நிறுவிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டார்களோ, அந்த ஊரில் ஏற்படுத்தாததன் காரணமாக ஒத்துழைப்பைத் தரவில்லையென்றும் குறிப்பிட்டார்கள். இதன் காரணமாக, அந்தச் சர்க்கரை ஆலையின் உற்பத்தித் திறன் குறைந்து ரூபாய் 30 லட்சம் வரை நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அந்த ஆலை நல்ல முறையில் செயல்படுவதற்கு அதன் திட்டத்தை நடுநின்று நிறுத்தும் வகையில் இந்தச் சர்க்கார் ஆவன செய்ய வேண்டும். 'போர்டு ஆஃப் டைரக்டர்ஸ்' களையே நல்ல முறையில் மாற்றியமைத்துக் கொடுத்து அந்த ஆலை நல்ல முறையில் செயல்படச் செய்ய வேண்டும். பொதுவாக, சீரிய முறையில், நல்ல முறையில் இது நடைபெறவேண்டுமென்றால் 5,000 ஏக்கர்கள் அளவுக்குக் கரும்புச் சாகுபடி செய்யவேண்டும். ஆனால் 5,000 ஏக்கர்கள் செய்யப் படுவது இல்லை. அதற்குக் குறைந்த அளவில்தான் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். காரணம், சர்க்கரை ஆலைகளுக்குக் கரும்பு கிடைக்கவில்லை. கரும்பு பயிரிடுவோருக்கு மத்திய பாங்கிலிருந்து உதவிகள் குறைந்ததினாலே ஊக்கம் குறைந்துவிட்டது. உற்பத்தி யாளர்களுக்குச் சரியாகப் பணம் கிடைக்காததன் காரணமாக அவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் (மணியடிக்கப் பட்டது).

பி. ப.
1-80

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. செ. கோ. விசுவநாதன் அவர்கள் நாளை காலை 9 மணி அளவில் தொடர்ந்து உரையாற்றுவார்கள். இதுவரை கவர்னர் அவர்கள் உரையின்மீது 65 உறுப்பினர்கள் பேசியுள்ளார்கள். இன்னும் 35 அல்லது 40 உறுப்பினர்கள் வரை பேசவேண்டியிருப்பதால் நாளை காலை 9 மணிக்கு இருந்து 1 மணி வரை, மீண்டும் மாலை 2-30 மணி யளவிலும் கூடுவதற்கு அவை அனுமதியளிக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

[மதிப்பிற்குரிய பேரவைத்தலைவர்] [1967 மார்ச் 28]

இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவடைந்தன. நாளை காலை 9 மணியளவில் இந்தப் பேரவையின் கூட்டம் மீண்டும் நடைபெறும் என்பதை நான் அறிவிக்கிறேன்.

பிற
பகல்
1-31

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(6) பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

* 118. Notification issued with G.O. Ms. No. 139, Rural Development and Local Administration, dated the 23rd January 1967 making an amendment to the rules relating to the Issue and Disposal of Audit Reports of Panchayats published with the Rural Development and Local Administration Department Notification S.R.O. No. A-123 of 1962, dated the 1st February 1962 (Notification No. 12) at page 68 of Supplement to Part V of the Fort St. George Gazette, dated the 14th February 1962. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

B. Reports, Notifications and other papers.

† 21. The Madras Legislature (Prevention of Disqualification) Bill, 1967 (L.A. Bill No. 3 of 1967) with annexure.

† 22. The Madras Appropriation Bill, 1967 (L.A. Bill No. 4 of 1967).

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS